

arvalis

Ontwerp

Bestemmingsplan "Paarden Pensionstalling Bosakkerweg Kessel"

NL.IMRO.1894.BPL0137-ON01

Ontwerp

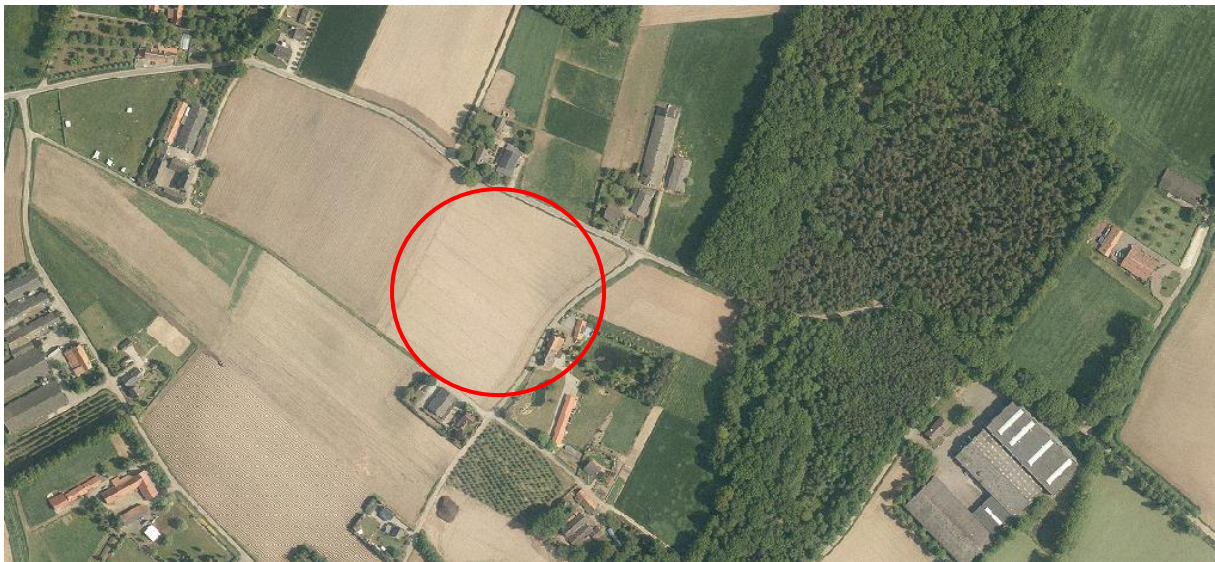
Bestemmingsplan “Paarden Pensionstalling Bosakkerweg Kessel”

NL.IMRO.1894.BPL0137-ON01

Ontwerp

Bestemmingsplan "Paarden Pensionstalling Bosakkerweg Kessel"

NL.IMRO.1894.BPL0137-ON01

Opdrachtgever:

Naam en Voorletters	:	J.H.M. Coenen
Correspondentieadres	:	Heierhof 25
Postcode en Woonplaats	:	5991 NJ Baarlo
U bent	:	eigenaar

Opdrachtnemer / Gemachtigde

Opgesteld door	:	Arvalis Adviseurs
Naam en voorletters	:	Bergsma, T.
Adres	:	Deputé Petersstraat 27
Postcode en woonplaats	:	5808 BB Oirlo
Telefoon	:	06-55720230
E-mailadres	:	TBergsma@arvalis.nl
Roermond	:	20 juni 2017

Verbeelding

Regels

Toelichting

Verbeelding

Regels

Inhoudsopgave Toelichting

1	INLEIDING	1
1.1	Aanleiding en doel nieuw bestemmingsplan	1
1.2	Ligging en begrenzing van het plangebied	1
1.3	Vigerend bestemmingsplan.	1
1.3.1	Vigerend bestemmingsplan	1
1.3.2	Toetsing	2
1.4	Bij het plan behorende stukken	2
1.5	Leeswijzer	3
2	BESCHRIJVING BESTAANDE SITUATIE	5
2.1	Ontstaansgeschiedenis en ruimtelijke structuur	5
2.2	Locatiebeschrijving	6
3	BELEIDSKADER	7
3.1	Internationaal beleid	7
3.1.1	Natura 2000	7
3.2	Rijksbeleid	7
3.2.1	Structuurvisie infrastructuur en ruimte	7
3.2.2	Natuurbeschermingswet	7
3.2.3	Beschermde soorten (Flora- en Faunawet)	8
3.2.4	Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)	8
3.2.5	Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij	9
3.2.6	Wet Geurhinder en Veehouderij	10
3.2.7	Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer "Het Activiteitenbesluit"	10
3.2.8	Luchtkwaliteit	11
3.2.9	Externe veiligheid.	11
3.2.10	Nederlandse richtlijn bodembescherming	12
3.2.11	Waterwet	13
3.3	Provinciaal beleid	13
3.3.1	POL 2014	13
3.3.2	Provinciale omgevingsverordening	14
3.3.3	Cultuur Historische Waardenkaart Limburg	15
3.4	Regionaal beleid	17
3.4.1	Regionale Structuurvisie Wonen – Beleid woningbouw	17
3.5	Gemeentelijk beleid	17
3.5.1	Structuurvisie buitengebied	17
3.5.2	Beste locatie keuze / alternatievenonderzoek	20
3.5.3	Archeologie beleid gemeente Peel en Maas.	20
4	PLANBESCHRIJVING	22
5	RANDVOORWAARDEN / RESULTATEN ONDERZOEKEN	23
5.1	Milieu	23
5.1.1	Activiteitenbesluit	23
5.1.2	Bodem	23
5.1.3	Wet ammoniak en veehouderij	24
5.1.4	Luchtkwaliteit	25

5.1.5	Geur en Veehouderij	26
5.2	Geluid en Trillingen	27
5.3	Milieuzonering / Bedrijvigheid	28
5.4	Externe veiligheid	29
5.4.1	Besluit Externe Veiligheid Inrichtingen (BEVI).	29
5.4.2	Besluit externe veiligheid transportroutes (BEVT)	29
5.5	Waterparagraaf	30
5.6	Cultuurhistorie en Archeologie	32
5.7	Inpassing	32
5.8	Natuurwaarden en landschapswaarden	33
5.8.1	Ecologische Hoofdstructuur.	33
5.8.2	Natuurbeschermingswet / Natura 2000	33
5.8.3	Soortenbescherming	34
5.9	Kabels en leidingen	36
5.10	Verkeer en parkeren	36
6	JURIDISCHE ASPECTEN	38
7	HANDHAVINGSPARAGRAAF	39
8	UITVOERBAARHEID	41
8.1	Grondexploitatie en financiële uitvoerbaarheid	41
9	COMMUNICATIEPARAGRAAF	42
9.1	Procedure	42

Bijlagen

1. Situatieschets
2. Bedrijfsontwikkelingsplan
3. Bodemonderzoek
4. Ammoniak berekeningen
5. Akoestisch onderzoek wegverkeerslawaaai
6. Akoestisch onderzoek industrielawaai
7. Geohydrologisch onderzoek
8. Archeologisch bureauonderzoek en verkennend booronderzoek
9. Proefsleuvenonderzoek
10. Aërius berekening
11. Veldbezoek Flora en fauna
12. Landschaps- en waterplan
13. Definitieve beoordeling kwaliteitscommissie buitengebied
14. Advies AAB

1 INLEIDING

1.1 Aanleiding en doel nieuw bestemmingsplan

De initiatiefnemer heeft pensionstalling aan de Heierhof in Baarlo. Vanwege de ontwikkelingen in het woongebied Heierhof/Kuukven is gezocht naar een locatie om naar toe te verplaatsen, om zo ook in de toekomst te kunnen groeien/zich verder te kunnen ontwikkelen. De weides op de huidige locatie zijn eigendom van Wonen Limburg. Gezien de ontwikkelingen in Heierhof/Kuukven kan daar op termijn niet meer over worden beschikt.

Doel van het project is de verplaatsing van het bestaande bedrijf naar een bedrijfseconomisch betere locatie. Planologisch gezien wordt hier een nieuwe paardenhouderij opgericht.

1.2 Ligging en begrenzing van het plangebied

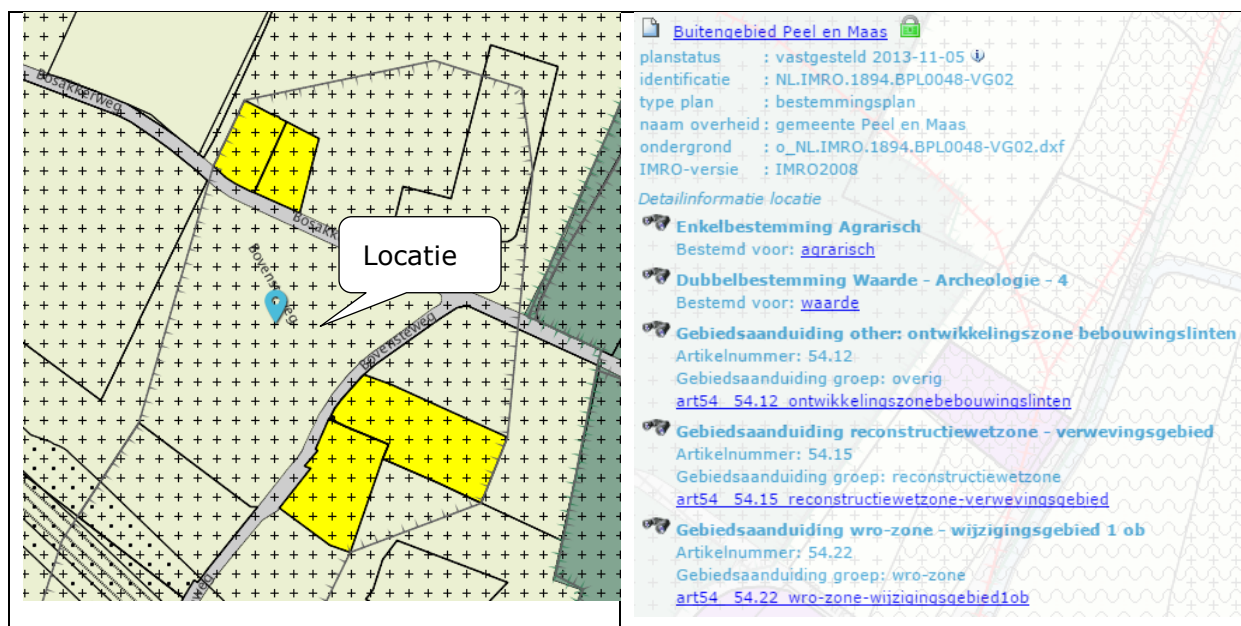
De locatie is gelegen aan de Bosakkerweg te Kessel, kadastraal bekend als Kessel sectie F 396.

1.3 Vigerend bestemmingsplan.

In deze paragraaf wordt nader ingegaan op het vigerend bestemmingsplan en de relatie hiervan met het te nemen besluit. Het actuele gemeentelijke beleid is opgenomen in paragraaf 3.4.

1.3.1 Vigerend bestemmingsplan

De locatie is gelegen in het bestemmingsplan 'Buitengebied', van de gemeente Peel en Maas (NL.IMRO.1894.BPL0048-VG03).

afbeelding 1, uitsnede vigerend bestemmingsplan

Bestemmingsplan	: "Paarden Pensionstalling Bosakkerweg Kessel"
Kenmerk	: NL.IMRO.1894.BPL0137-ON01
Peel en Maas	: 20 juni 2017

Voor de locatie is de navolgende detailinformatie van belang;

- Enkelbestemming;
 - Agrarisch (art.27)
- Dubbelbestemming;
 - Waarde- Archeologie 4 (art. 40)
- Gebiedsaanduiding
 - Ontwikkelingszone bebouwingslinten
 - Reconstructiewetzone – verwevingsgebied
 - Wro-zone wijzigingsgebied 1ob

1.3.2 Toetsing

Het initiatief past niet binnen de bestaande bestemming. Van belang is onder andere dat op de voor 'Agrarisch' aangewezen gronden niet mag worden gebouwd zonder dat hier een bouwvlak aanwezig is.

Het planvoornemen voldoet niet aan de vrijstelling en/of afwijkingsvoorwaarden zoals opgenomen in het vigerende bestemmingsplan. Een wijziging van het bestemmingsplan of een omgevingsvergunning met toestemming voor de planologische afwijking is noodzakelijk. In de onderhavige situatie is gekozen voor een partiële herziening van het bestemmingsplan.

1.4 Bij het plan behorende stukken

Samen met de bijbehorende regels, bijlagen en verbeelding vormt deze toelichting het bestemmingsplan. In artikel 3.1.6 van het Bro is vastgelegd aan welke eisen een goede toelichting dient te voldoen.

1. Een bestemmingsplan alsmede een ontwerp hiervoor gaan vergezeld van een toelichting, waarin zijn neergelegd:
 - a. een verantwoording van de in het plan gemaakte keuze van bestemmingen;
 - b. een beschrijving van de wijze waarop in het plan rekening is gehouden met de gevolgen voor de waterhuishouding;
 - c. de uitkomsten van het in artikel 3.1.1 bedoelde overleg;
 - d. de uitkomsten van het met toepassing van artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht verrichte onderzoek;
 - e. een beschrijving van de wijze waarop burgers en maatschappelijke organisaties bij de voorbereiding van de planologische afwijking zijn betrokken;
 - f. de inzichten over de uitvoerbaarheid van het plan.
2. Voor zover bij de voorbereiding van het bestemmingsplan geen milieueffectrapport als bedoeld in hoofdstuk 7 van de Wet milieubeheer wordt opgesteld, waarin de hierna volgende onderdelen zijn beschreven, worden in de toelichting ten minste neergelegd:
 - a. een beschrijving van de wijze waarop met de in de grond aanwezige of te verwachten monumenten rekening is gehouden;
 - b. voor zover nodig een beschrijving van de wijze waarop rekening is gehouden met overige waarden van de in het plan begrepen gronden en de verhouding tot het aangrenzende gebied;
 - c. een beschrijving van de wijze waarop krachtens hoofdstuk 5 van de Wet milieubeheer vastgestelde milieukwaliteitseisen bij het plan zijn betrokken.

Naast deze toelichting bevat het bestemmingsplan een verbeelding alsmede planregels.

1.5 Leeswijzer

Het onderhavige wijzigingsplan voorziet in de benodigde motivering van het planvoornemen, in de vorm van een toelichting. Aan bod komen de volgende aspecten:

- gebiedsbeschrijving, hoofdstuk 2;
- het actuele beleid met betrekking tot de milieuwetgeving en ruimtelijke ordening met toetsing aan het ruimtelijke beleid, hoofdstuk 3;
- planbeschrijving, hoofdstuk 4;
- toetsing aan milieuwetgeving met betrekking tot bestaande of potentiële belemmeringen in de omgeving van het plangebied (bodemkwaliteit, luchtkwaliteit, geluidhinder, waterparagraaf, aanwezige leidingen, archeologische waarden en natuurlijke en landschappelijke aspecten) en conclusie, hoofdstuk 5;
- juridische planopzet, hoofdstuk 6;
- handavingsparagraaf, hoofdstuk 7;
- communicatieparagraaf, hoofdstuk 8.

2 BESCHRIJVING BESTAANDE SITUATIE

2.1 Ontstaansgeschiedenis en ruimtelijke structuur

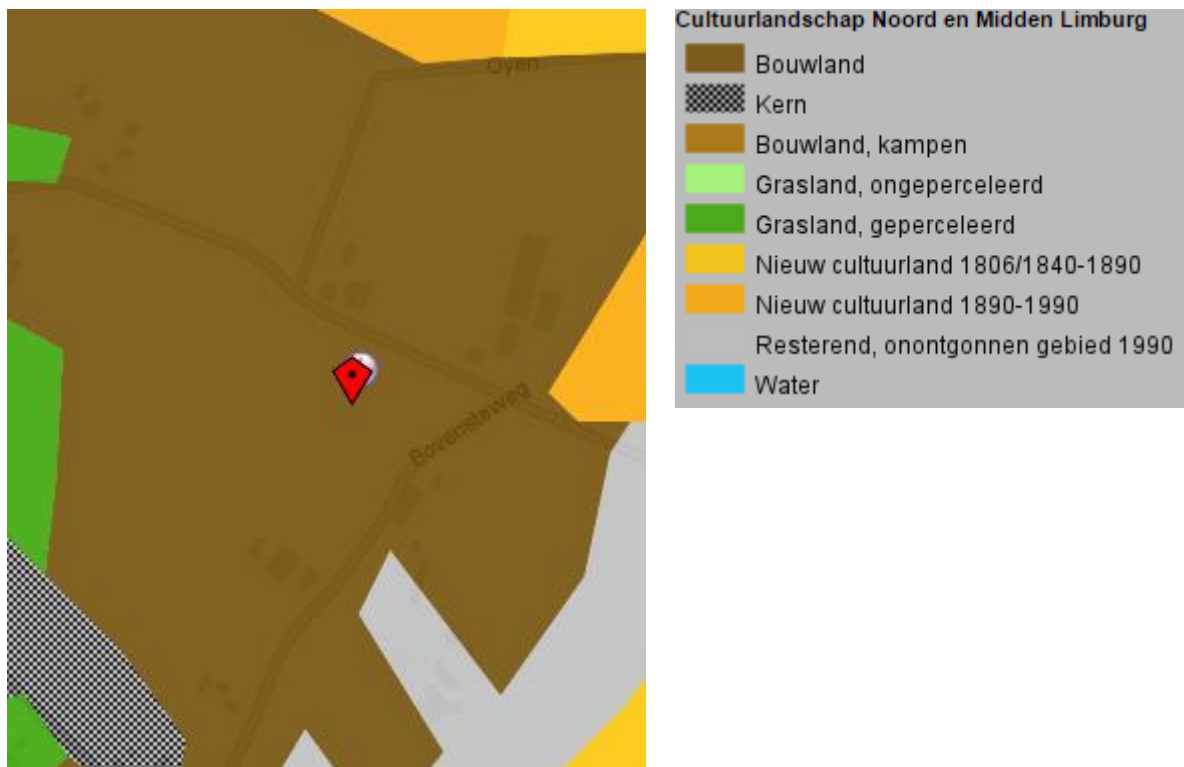
De planlocatie ligt in het buitengebied van de gemeente Peel en Maas tussen de Kernen Kessel en Baarlo. In dit gebied zijn van oorsprong veel oude bouwlanden gelegen. De planlocatie valt binnen deze aanduiding.

De bouwlanden behoren tot de vroegste ontginningen, waarbij mensen stukken land geschikt maakten voor landbouw. In de nabijheid van deze bouwlanden werden kleine nederzettingen gesticht. Deze nederzettingen zijn uitgegroeid tot de huidige kernen. Een deel van deze oorspronkelijke bouwlanden ligt dus ook onder de uitleggebieden van deze kernen.

De bouwlanden werden bemest door middel van het potstalsysteem. De boeren bemestten de grond jaarlijks met plaggen die verrijkt waren met dierlijke mest uit de potstal. Daardoor kwamen de gronden in de loop der eeuwen nog hoger te liggen. Er ontstonden zo bolle akkers. Deze bolle akkers zijn kenmerkend voor door de mens gevormde gronden, ontstaan door langdurige bemesting en het gebruik van plaggen. Hierdoor is op de zandgrond een dikke eerdlaag ontstaan.

In deze van oudsher bewoonde en vroeg ontgonnen delen van de gemeenten Helden, Maasbree, Meijel en Kessel zijn nu de enkeerdgronden te vinden. De gronden waren oorspronkelijk in gemeenschappelijk gebruik, waardoor de eenheden groter en meer open waren. Om de landbouwgronden kwam de bebouwing, waardoor een waardevol gebiedstype ontstond, met een min of meer verdichte rand en een bol open gebied in het midden. Omdat de buurtschappen van vroeger rond deze bouwlanden lagen zie je dat hier tegenwoordig een menging van functies aanwezig is.

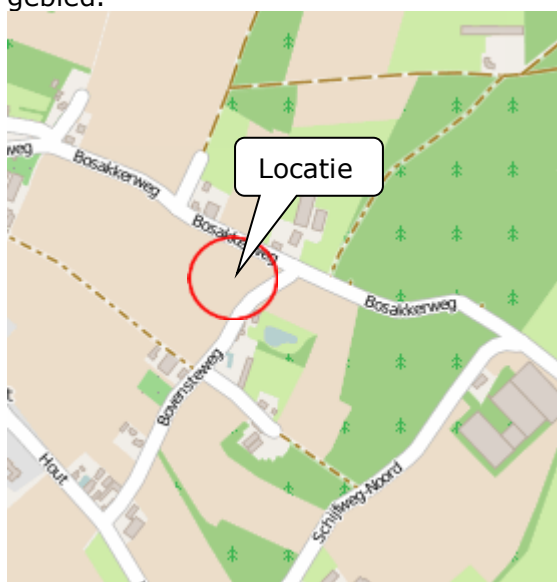
De verkaveling in deze gebieden is onregelmatig en niet al te grootschalig. Dit geeft het gebied zijn openheid. Hiermee in contrast staat de verdichting langs de linten. Door een grote verscheidenheid aan functies en de situering nabij de kernen is de druk op deze gebieden groot. Lintbebouwing, bomenlanen, erfbeplanting en groene elementen zorgen voor een afwisselend beeld. Functioneel worden de gebieden vooral gebruikt voor akker- en tuinbouw.

afbeelding 2, uitsnede cultuurlandschap noord en midden Limburg

2.2 Locatiebeschrijving

Het perceel ligt op de hoek Bosakkerweg/Bovensteweg en wordt goed ontsloten via de Bosakkerweg op de Napoleonsbaan. Dit is één van de hoofdontsluitingswegen in het gebied.

afbeelding 3, Topografische kaart

De locatie ligt in een agrarisch gebied, met enkele bosschages. Op ongeveer 1 km ten oosten van de locatie ligt de rivier de Maas, aan de zuid- en westzijde stroomt verder de Tasbeek

Het plangebied zelf is momenteel agrarisch in gebruik en zal dit voorjaar door de initiatiefnemer worden ingezaaid. Op de naastgelegen percelen liggen een tweetal IV-bedrijven en een aantal burgerwoningen.

De locatie zal worden ontsloten via een uitrit op de Bosakkerweg.

3 BELEIDSKADER

3.1 Internationaal beleid

3.1.1 Natura 2000

De Europese Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn, beschermen de natuur in heel Europa. Beide richtlijnen beschermen bepaalde gebieden. De Vogelrichtlijn- en Habitatrichtlijngebieden worden in Nederland gecombineerd als Natura 2000-gebieden aangewezen. De al eerder aangewezen Vogelrichtlijngebieden worden daarbij opnieuw aangewezen. Alle habitatgebieden vallen sinds 1 februari 2009 ook onder de Natuurbeschermingswet. Het toetsingskader ammoniak maakt plaats voor een handreiking aan het bevoegd gezag. In veel gevallen zullen dit de provincies zijn. Deze handreiking kan het bevoegd gezag helpen bij de afweging of bestaand gebruik, nieuwvestiging of uitbreiding van activiteiten met stikstofuitstoot in of in de omgeving van Natura 2000-gebieden kan worden toegestaan of niet. De handreiking is een hulpmiddel voor de periode totdat Natura 2000-beheerplannen van kracht zijn geworden. Het is niet een tot in detail ingevulde handreiking. Het bevoegd gezag krijgt de ruimte om tot een evenwichtig oordeel te komen op gebiedsniveau. Uit de uitspraak en het advies van de Raad van State kan niet de conclusie worden getrokken dat uitbreiding van veehouderijbedrijven niet meer mogelijk is. Voor een vergunning is nu steeds een afzonderlijke toets nodig van de effecten op een Natura 2000- gebied. Voor veehouderijen in of bij Habitatrichtlijngebieden moet dat bij oprichtingen of uitbreidingen die significante gevolgen kunnen hebben, een habitattoets (passende beoordeling) worden doorlopen.

De provincie Limburg hanteert het uitgangspunt dat bij een afstand van meer dan 10 kilometer tot een Natura 2000 gebied geen beoordeling in het kader van de NB-wet nodig is, zie paragraaf 5.8.

3.2 Rijksbeleid

3.2.1 Structuurvisie infrastructuur en ruimte

Op 13 maart 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) vastgesteld. In deze Structuurvisie staan de (rijks)plannen voor ruimte en mobiliteit. Overheden, burgers en bedrijven krijgen de ruimte om zelf oplossingen te creëren. Het rijk richt zich met name op het versterken van de internationale positie van Nederland en het behartigen van de nationale belangen.

De nieuwe Structuurvisie vervangt verschillende bestaande nota's, zoals de Nota Ruimte, de Nota Mobiliteit, de agenda Landschap en de agenda Vitaal platteland.

Het rijksbeleid, zoals verwoord in structuurvisie infrastructuur en ruimte, is door provincie en gemeente verder uitgewerkt in provinciaal en lokaal beleid, zoals het POL en de handreiking ruimtelijke ontwikkeling. In deze onderbouwing wordt daarom niet verder ingegaan op de structuurvisie infrastructuur en ruimte.

3.2.2 Natuurbeschermingswet

In 1998 is er een nieuwe gewijzigde Natuurbeschermingswet gekomen die uitsluitend gericht is op gebieden, terwijl de soortbescherming is opgenomen in de Flora- en Faunawet. Deze Natuurbeschermingswet 1998 richt zich onder andere op een omvangrijk Europees netwerk: Natura 2000. Rondom deze gebieden is in de wet een uitgebreid instrumentarium gebouwd dat beheer, herstel en bescherming mogelijk

maakt. Kernelementen daarbij zijn: het beheerplan, het vergunningstelsel en de goedkeuring van plannen, zie paragraaf 5.7.

3.2.3 Beschermde soorten (Flora- en Faunawet)

De Flora- en Faunawet vormt voor wat betreft de soortenbescherming een concrete en correcte implementatie van de habitatrichtlijn. Deze wet is op 1 april 2002 in werking getreden. Doel van deze wet is de bescherming van dier- en plantensoorten in hun natuurlijke leefgebied. Als gevolg van ruimtelijke ingrepen is het mogelijk dat beschermde soorten beschadigd, verstoord of vernietigd worden. Als op basis van onderzoeksgegevens blijkt dat beschermde soorten voorkomen, kan dit consequenties hebben voor de voorgenomen ruimtelijke ingreep.

Met ingang van juli 2004 geldt een Wijziging Besluit vrijstelling beschermde plant- en diersoorten. Met de wijziging worden knelpunten opgelost die o.a. bestaan bij ruimtelijke projecten als gevolg van de aanwezigheid van beschermde dier- en plantensoorten. Bij veel werkzaamheden hiermee samenhangend is het niet langer nodig een ontheffing van Flora- en Faunawet aan te vragen om beschermde dieren te verstoren of bijvoorbeeld beschermde planten te maaien. In plaats hiervan gaat een vrijstelling gelden. Om gebruik te kunnen maken van de vrijstelling is het wel nodig om te werken volgens een gedragscode. Alleen als het gaat om veel voorkomende soorten is het niet nodig om volgens een dergelijke gedragscode te werken. Zie paragraaf 5.7 voor de toetsing.

3.2.4 Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

Om de 13 nationale belangen door te laten werken in ruimtelijke plannen van lagere overheden is naast de SVIR op 30 december 2011 het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) in werking getreden. Op 1 oktober 2012 is de eerste aanvulling bij het Barro vastgesteld.

In het Barro zijn regels opgenomen waaraan de inhoud van bestemmingsplannen moet voldoen. Het Barro omvat alle ruimtelijke rijksbelangen die juridisch doorwerken op het niveau van bestemmingsplannen. Het gaat om kaders voor onder meer het bundelen van verstedelijking, de bufferzones, nationale landschappen, de Ecologische Hoofdstructuur, de kust, grote rivieren, militaire terreinen, mainportontwikkeling van Rotterdam en de Waddenzee. Met het Barro maakt het Rijk proactief duidelijk waar provinciale verordeningen en gemeentelijke bestemmingsplannen aan moeten voldoen. Uit de regels en kaarten behorende bij het Barro kan worden afgeleid welke aspecten relevant zijn voor het ruimtelijke besluit.

In het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) is door het Rijk vastgelegd dat de Provincie verantwoordelijk is voor de begrenzing van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS, inmiddels door het Rijk Nationaal Natuurnetwerk genoemd) en begrenzing en bescherming van de EHS dient vast te leggen in een provinciale verordening. In Limburg is de EHS vastgelegd in de Goudgroene natuurzone. In paragraaf 5 van de omgevingsverordening wordt de begrenzing van de Goudgroene natuurzone bepaald en wordt invulling gegeven aan het beschermingsregime op basis van het Barro en de daarin verwoorde 'Spelregels EHS'.

afbeelding 4, Uitsnede besluit algemene regels ruimtelijke ordening

In het plangebied werken geen regels vanuit het Barro rechtstreeks door en hoeft hiermee dan ook geen rekening te worden gehouden.

3.2.4.1 Ecologische Hoofstructuur

Om flora- en faunasoorten in staat te stellen om op lange termijn te overleven en zich te ontwikkelen zijn vanuit ruimtelijk oogpunt twee zaken essentieel: het behoud van leefgebieden en de mogelijkheden om zich te kunnen verplaatsen tussen leefgebieden. In internationaal verband heeft Nederland zich met het Biodiversiteitsverdrag en de Europese Vogel- en Habitatrichtlijnen (Natura 2000) gecommitteerd aan afspraken over soorten (Flora- en Fauna) en leefgebieden van soorten (habitats). Het Rijk is verantwoordelijk voor het nakomen van die aangegane verplichtingen. Binnen de door het Rijk gestelde kaders begrenzen, beschermen en onderhouden de provincies een natuurnetwerk met de juiste ruimtelijke, water- en milieucondities voor kenmerkende ecosystemen van (inter)nationaal belang. Dit provincie- en landsgrensoverschrijdende netwerk is de herijkte nationale Ecologische Hoofstructuur (EHS).

De landelijke doelstellingen zijn door de Provincies nader uitgewerkt, dan wel kunnen nader worden uitgewerkt in een provinciale ruimteverordening. Dit vloeit voort uit het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro), van 30 december 2011. De regels voor de ecologische hoofdstructuur zijn door de Provincie Limburg ondergebracht in het onderdeel Goudgroene Natuurzone, zie ook paragraaf 3.3.1.

3.2.5 Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij

Op 1 Augustus 2015 is het gewijzigde besluit emissiearme huisvestingssystemen landbouwhuisdieren in werking getreden.

In het besluit zijn naast maximale emissiewaarden voor ammoniak ook maximale emissiewaarden voor fijnstof opgenomen. Die eisen gelden voor huisvestingssystemen in nieuwe stallen. Voor stallen die voor 1 januari 2015 zijn gebouwd, blijven de eisen uit het oude "besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij" van kracht.

Voor de paardenhouderij zijn geen maximale emissiewaarden opgenomen, waardoor dit besluit dan ook niet van toepassing is op het onderhavige initiatief. Wel is de regeling Ammoniak en veehouderij van toepassing.

3.2.6 Wet Geurhinder en Veehouderij

Per 1 januari 2007 jl. is de Wet geurhinder en Veehouderij (Wgv) in werking getreden. De Wgv vormt het toetsingskader bij vergunningverlening voor de geuroverlast veroorzaakt door dierverblijven van veehouderijen.

De wet geeft normen voor de geurbelasting die een veehouderij mag veroorzaken op een geurgevoelig object (bijvoorbeeld een woning). Daarnaast gelden minimale afstanden tussen veehouderijen waar dieren worden gehouden zonder geuremissiefactor en geurgevoelige objecten.

Op grond van artikel 3 lid 1 van de Wgv gelden de volgende normen ter bescherming van geurgevoelige objecten:

- binnen een concentratiegebied, binnen de bebouwde kom meer bedraagt dan 3,0 odour units per kubieke meter lucht;
- binnen een concentratiegebied, buiten de bebouwde kom meer bedraagt dan 14,0 odour units per kubieke meter lucht;
- buiten een concentratiegebied, binnen de bebouwde kom meer bedraagt dan 2,0 odour units per kubieke meter lucht.
- buiten een concentratiegebied, buiten de bebouwde kom meer bedraagt dan 8,0 odour units per kubieke meter lucht.

Op grond van de Wgv kunnen gemeenten een geurverordening opstellen waarin zij, binnen bepaalde wettelijke marges, hun eigen geurnormen stellen. De afstand tussen een veehouderij waar dieren worden gehouden van een diercategorie waarvoor geen geuremissiefactor is vastgesteld (b.v. melkvee of paarden) en een geurgevoelig object moet:

- ten minste 100 meter bedragen indien het geurgevoelige object binnen de bebouwde kom is gelegen;
- ten minste 50 meter bedragen indien het geurgevoelige object buiten de bebouwde kom is gelegen.

Zie paragraaf 5.1.5 voor toetsing aan de Wgv

3.2.7 Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer "Het Activiteitenbesluit"

Afgekort het Barim, ook wel genoemd "Het Activiteitenbesluit". In het besluit zitten algemene regels voor bedrijven die onder de Wm vallen en voorheen een milieuvergunning nodig hadden. Het Barim (Activiteitenbesluit) maakt onderscheid tussen 3 categorieën van bedrijven: type A, B en C. Het hangt af van de milieubelasting, onder welke categorie een bedrijf valt. Type A bedrijven moeten zich houden aan de regels van het Barim (Activiteitenbesluit) maar zijn niet meldingsplichtig ten aanzien van hun activiteiten. Type B bedrijven zijn wel meldingsplichtig ten aanzien van hun activiteiten. Voor type C bedrijven geldt dat zij (voor het onderdeel milieu) nog steeds een omgevingsvergunning moeten aanvragen

Het Activiteitenbesluit is een Algemene Maatregel van Bestuur. Het betekent dat bedrijven aangeduid met het begrip inrichting, die onder dit besluit vallen, geen aparte vergunning nodig hebben, maar wel moeten voldoen aan de voorschriften uit het besluit. De voorschriften zijn bedoeld om een zo groot mogelijke bescherming van het milieu te bereiken. Meer specifiek gaat het daarbij om het voorkomen of zoveel mogelijk beperken van gevaar, schade of hinder voor de directe omgeving. Daarnaast zijn meer op preventie gerichte voorschriften opgenomen over verwijderen, voorkomen en hergebruiken van afvalstoffen en zuinig gebruik van energie en water.

Het besluit kan van toepassing zijn indien er uitsluitend of in hoofdzaak sprake is van een:

- melkrundveehouderij;
- akkerbouw- of tuinbouwbedrijf met open grondteelt;

- (agrarisch) gemechaniseerd loonbedrijf;
- paardenhouderij;
- kinderboerderij;
- kleinschalige veehouderij;
- witloftrekkerij of teeltbedrijf met eetbare paddenstoelen of andere gewassen in een gebouw;
- bedrijf voor de opslag van vaste mest, bloembollenafval, afgedragen gewas of gebruikt substraatmateriaal;
- spoelbassin bedrijf;

Of van een samenspel van bovengenoemde bedrijvigheden.

Zie paragraaf 5.1.1 voor de toetsing aan het Barim (activiteitenbesluit).

3.2.8 Luchtkwaliteit

De Eerste Kamer heeft op 9 oktober 2007 het wetsvoorstel voor de wijziging van de 'Wet milieubeheer' goedgekeurd (Stb. 2007, 414). Met name hoofdstuk 5 titel 2 uit genoemde wet is veranderd. Omdat titel 2 handelt over luchtkwaliteit staat de nieuwe titel 2 bekend als de 'Wet luchtkwaliteit'. Deze wet is op 15 november 2007 (Stb. 2007, 434) in werking getreden en vervangt het 'Besluit luchtkwaliteit 2005'. De wet is één van de maatregelen die de overheid heeft getroffen om:

- negatieve effecten op de volksgezondheid als gevolg van te hoge niveaus van luchtverontreiniging aan te pakken
- mogelijkheden voor ruimtelijke ontwikkeling te creëren ondanks de overschrijdingen van de Europese grenswaarden voor luchtkwaliteit

De 'Wet luchtkwaliteit' voorziet onder meer in een gebiedsgerichte aanpak van de luchtkwaliteit via het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). De programma-aanpak zorgt voor een flexibele koppeling tussen ruimtelijke activiteiten en milieugevolgen. Van bepaalde projecten met getalsmatige grenzen is vastgesteld dat deze 'niet in betekenende mate' (NIBM) bijdragen aan de luchtverontreiniging. Deze mogen zonder toetsing aan de grenswaarden voor luchtkwaliteit uitgevoerd worden. Een project draagt 'niet in betekende mate' bij aan de luchtverontreiniging als de 3% grens niet wordt overschreden. 3 % is gedefinieerd als 3 % van de grenswaarde voor de jaargemiddelde concentratie van fijn stof (PM₁₀) of stikstofdioxide (NO₂). Dit komt overeen met 1,2 microgram/m³ voor zowel PM₁₀ als NO₂. Het NSL is per 1 augustus 2009 in werking getreden. De voorlopig looptijd is in 2014 verlengd tot en met 31 december 2016. De reikwijdte en werking van het NSL veranderd daardoor niet. Sinds 1 januari 2015 is het verplicht plannen en projecten ook te toetsen aan de normen voor fijn stof PM_{2,5} zie verder paragraaf 5.1.4.

3.2.9 Externe veiligheid.

3.2.9.1 Besluit externe veiligheid inrichtingen (BEVI)

Het Besluit externe veiligheid inrichtingen (BEVI) is in 2004 in werking getreden. Hiermee zijn de risiconormen voor externe veiligheid met betrekking tot bedrijven met gevaarlijke stoffen wettelijk vastgelegd. In 2004 is ook de Regeling Externe Veiligheid Inrichtingen (REVI) in werking getreden. Deze regeling strekt tot uitvoering van het BEVI.

Het BEVI heeft als doel zowel individuele als groepen burgers een minimum beschermingsniveau te garanderen tegen een ongeval met gevaarlijke stoffen.

Het Bevi is van toepassing op Wm-vergunningplichtige risicovolle inrichtingen en/of nabijgelegen beperkt kwetsbare en kwetsbare objecten. Het bedrijf van de initiatiefnemer is een inrichting die niet onder de definitie van risicovolle inrichting (ex artikel 2 Bevi) valt.

Plaatsgebonden risico

Men kan de kans berekenen, dat zich op een bepaalde plaats over een periode van één jaar een dodelijk ongeluk voordoet, als direct gevolg van een incident op een bedrijf indien zich op die plaats iemand bevindt. Hierbij is het niet van belang of op die plaats daadwerkelijk een persoon aanwezig is. Concreet: de kans dat een denkbeeldig persoon, die zich een jaar lang permanent op de betreffende plek bevindt (de plek waarvoor het risico is uitgerekend), dodelijk verongelukt door een bedrijfs- of transportongeval. Dit risico, wordt het plaatsgebonden risico genoemd.

Groepsrisico:

Bij het berekenen van het risico is het – in plaats van uit te gaan van een denkbeeldig persoon – ook mogelijk om te kijken naar de werkelijk aanwezige bevolking en de verspreiding van die bevolking rondom een bedrijf. Bepaald wordt dan hoe groot de kans is op één, tien of meer slachtoffers tegelijk onder die bevolking. Deze kans op een ramp van een bepaalde omvang heet het groepsrisico. Welke kans acceptabel geacht wordt, is onder andere afhankelijk van de omvang van de ramp en de mate waarin hulpverleners op de bestrijding ervan zijn voorbereid.

Zie verder paragraaf 5.4.

3.2.9.2 Besluit externe veiligheid transportroutes (BEVT)

De staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu, heeft op 19 maart 2014, de regeling gepubliceerd over de vaststelling van de ligging van de risicoplafonds langs transportroutes en regels voor ruimtelijke ontwikkelingen langs transportroutes in verband met externe veiligheid (Regeling basisnet)

Om duidelijkheid te verschaffen in de risico's van het vervoer van gevaarlijke stoffen is het Basisnet ontwikkeld. Het Basisnet geeft de verhouding aan tussen ruimtelijke ordening en de risico's van het vervoer van gevaarlijke stoffen over wegen, vaarwegen en spoorwegen. Zo wordt beschreven welke ruimtelijke ontwikkelingen al dan niet zijn toegestaan in het gebied tot 200 meter vanaf de infrastructuur. Het Basisnet beperkt zich tot de rijksinfrastructuur.

Binnen het Btev krijgen provincies de mogelijkheid om voor provinciale wegen een provinciaal Basisnet vast te stellen. Voor Limburg zijn in 2009 en 2010 tellingen verricht en berekeningen uitgevoerd om inzicht te krijgen op de risico's van het vervoer van gevaarlijke stoffen via de provinciale wegen. Hieruit blijkt dat in Limburg, nu en in de toekomst (tot 2020) geen knelpunten te verwachten zijn. Slechts op één locatie was sprake van een plaatsgebonden risicocontour die buiten de weg valt (N280 bij Roermond). Daarbinnen mogen geen nieuwe kwetsbare objecten worden ontwikkeld. Doordat zich geen knelpunten voordoen wordt momenteel bezien of het vaststellen van een provinciaal Basisnet voor Limburg meerwaarde heeft.

Het plangebied ligt niet in de nabijheid van een transportroute die is opgenomen in het basisnet. Het plangebied ligt in de nabijheid van een transportroute die is opgenomen in het basisnet, zie paragraaf 5.4 voor de toetsing.

3.2.10 Nederlandse richtlijn bodembescherming

De Wet bodembescherming is op 3 juli 1986 inwerking getreden en bevat het wettelijk kader voor het bodembeleid. Op 1 januari 2006 is de Wet Bodembescherming gewijzigd (artikel 46 Besluit financiële bepalingen bodemsanering). De grote hoeveelheid verontreinigde locaties maakte dit noodzakelijk. Met de voortzetting van het toenmalige beleid zou het nog zeker honderd jaar duren voordat de Nederlandse bodem 'schoon' is. De nieuwe regels moeten er voor zorgen dat de bodemverontreinigingsproblematiek in circa vijftig jaar wordt beheerst. Dit door bodemsaneringen beter aan te laten

sluiten bij de maatschappelijke dynamiek. Het doel is zo te komen tot een effectiever bodembeleid.

De Wet bodembescherming (Wbb) bevat de voorwaarden die (kunnen) worden verbonden aan het verrichten van handelingen in of op de bodem. Primair komt bescherming en sanering in de wet aan bod. De wet heeft alleen betrekking op landbodems. De belangrijkste basis vormt het 'zorgplicht' artikel 13. Ieder die op of in de bodem handelingen verricht en die weet of redelijkerwijs had kunnen vermoeden dat door die handelingen de bodem kan worden verontreinigd of aangetast, is verplicht alle maatregelen te nemen die redelijkerwijs van hem kunnen worden gevergd, teneinde die verontreiniging of aantasting te voorkomen, dan wel indien die verontreiniging of aantasting zich voordoet, de verontreiniging of de aantasting en de directe gevolgen daarvan te beperken en zoveel mogelijk ongedaan te maken. Indien de verontreiniging of aantasting het gevolg is van een ongewoon voorval, worden de maatregelen onverwijld genomen.

Vrijwel alle gebruiksvormen kennen in meerdere of mindere mate interactie met de bodem. Uitgangspunt van een goede ruimtelijke ordening is dat de bodemkwaliteit geschikt is voor de beoogde bestemming en de daarin toegestane gebruiksvormen. Daarmee is het aspect bodemkwaliteit ook van invloed op de uitvoerbaarheid van het plan. Dit betekent dat het aspect bodemkwaliteit voor vrijwel alle nieuwe ontwikkelingen die met ruimtelijke plannen mogelijk worden gemaakt relevant is en daarom onderzocht, beoordeeld en beschreven moet worden. De mate waarin beoordeling van de bodemkwaliteit aan de orde is, is met name afhankelijk van aard en omvang van de functiewijziging.

Volgens de modelverordening van de VNG is er een bodemonderzoek noodzakelijk indien er op de locatie mensen langer dan 2 uur in de gebouwen verblijven. In de onderhavige situatie is dit het geval.

Zie paragraaf 5.1.2 voor de toetsing.

3.2.11 Waterwet

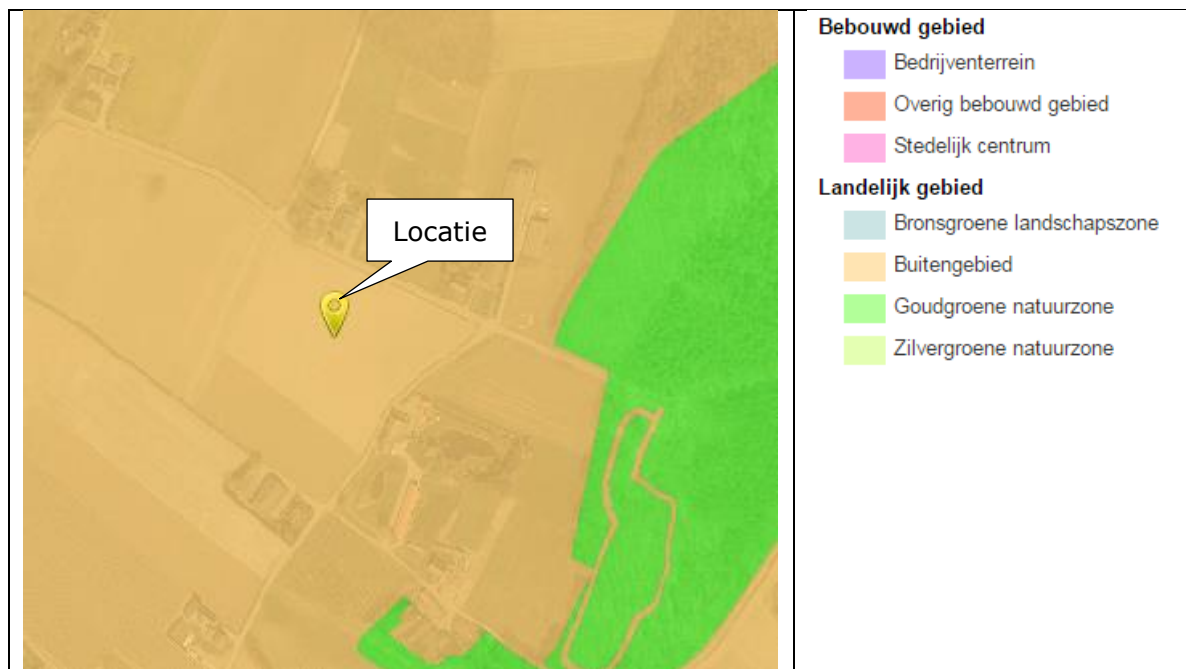
Op 22 december 2009 is de Waterwet in werking getreden. Een achttal wetten is samengevoegd tot één wet, de Waterwet. De Waterwet regelt het beheer van oppervlaktewater en grondwater, en verbetert ook de samenhang tussen waterbeleid en ruimtelijke ordening. Daarnaast levert de Waterwet een flinke bijdrage aan de vermindering van regels, vergunningenstelsels en administratieve lasten. De provincie Limburg heeft die beleid vertaalt in het provinciaal waterplan, zie paragraaf 5.5 voor de toetsing.

3.3 Provinciaal beleid

3.3.1 POL 2014

Het Provinciaal Omgevingsplan Limburg (het POL) is op 12 december 2014 vastgesteld door Provinciale Staten van de provincie Limburg en is een plan op hoofdlijnen. Het biedt een samenhangend overzicht van de provinciale visie op de ontwikkeling van de kwaliteitsregio Limburg, en de ambities, rol en werkwijze op een groot aantal beleidsterreinen. Het is zowel Structuurvisie, Streekplan, Waterhuishoudingplan, Milieubeleidsplan, als Verkeer en vervoerplan, en bevat de hoofdlijnen van de fysieke onderdelen van het economische, en sociaal-culturele beleid.

Het POL wordt doorlopend geactualiseerd en aangevuld. In het vervolg van deze paragraaf wordt steeds uitgegaan van de meest actuele vastgestelde POL aanvulling. De diverse POL aanvullingen worden periodiek verwerkt in de perspectieven kaart.

afbeelding 5, Uitsnede kaart 1 "Zonering" Vastgesteld POL 2014

Toetsing

Het projectgebied is op grond van het Provinciaal Omgevingsplan Limburg aangeduid als Landelijk Gebied 'Buitengebied'.

Landelijk gebied

Dit is het gebied buiten de steden, plattelandskernen en bedrijventerreinen. De contramale dus van het bestaand bebouwd gebied. Een rijk geschakeerd gebied bestaande uit rivier- en beekdalen, hellingen, landbouwgronden, glastuinbouw, bos- en natuurgebieden, delfstofwinningen, solitaire woningen en bedrijfsgebouwen, linten en clusters van bebouwing, verblijfsrecreatieve terreinen e.d. en doorsneden met allerlei vormen van infrastructuur. Het landelijk gebied wordt op hoofdlijnen en indicatief onderverdeeld in 4 zones: goudgroene natuurzones, zilvergroene natuurzones, bronsgroene landschapszone en buitengebied.

Buitengebied

Deze zone omvat een breed scala aan gebieden variërend van landbouwgebieden in algemene zin, glastuinbouwgebieden, ontwikkelingsgebieden intensieve veehouderij, verblijfsrecreatieve terreinen, stadsrandzones tot linten en cluster van bebouwing.

Toetsing

Onderhavige locatie ligt in het buitengebied van de gemeente Peel en Maas. Een rijhal met paardenstallen een activiteit welke goed past op deze locatie. Het initiatief past binnen de beleidsdoelen van de provincie.

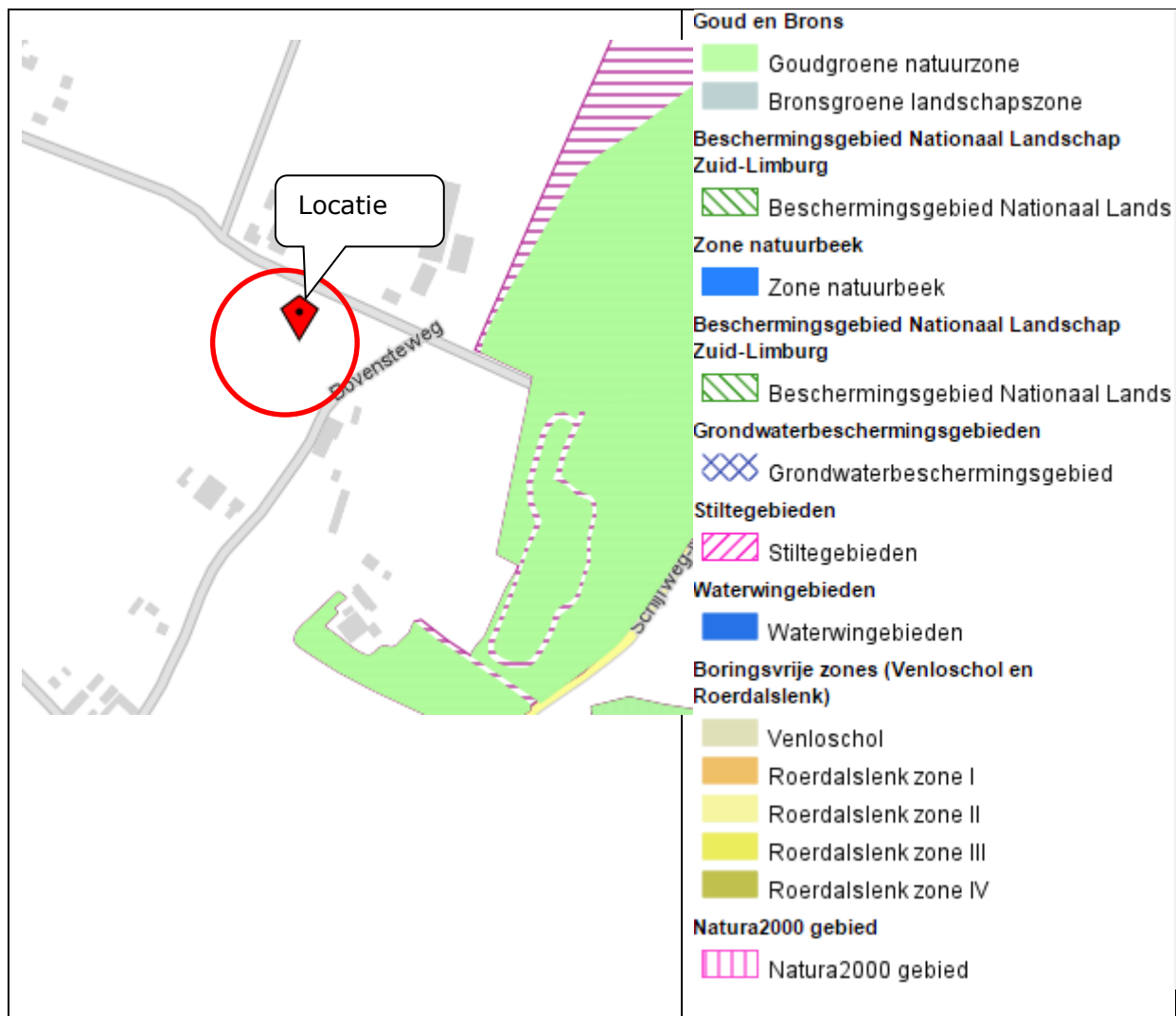
3.3.2 Provinciale omgevingsverordening

Op 12 december 2014 is de Omgevingsverordening Limburg in werking getreden. In deze verordening is het provinciaal beleid nader uitgewerkt in regelgeving. Het hoofdstuk Ruimte van de Omgevingsverordening Limburg 2014 is gebaseerd op artikel 4.1 van de Wet ruimtelijke ordening (Wro). In het hoofdstuk Ruimte van de Omgevingsverordening 2014 zijn voor een beperkt aantal onderdelen van het POL-beleid regels opgenomen. In

het POL 2014 is een toelichting gegeven op de gemaakte keuzes voor de onderwerpen die in dit hoofdstuk zijn opgenomen.

Daarnaast zijn regelingen opgenomen die naar de mening van het Rijk door de Provincies nader moeten, dan wel kunnen worden uitgewerkt in een provinciale ruimteverordening.

De ruimteverordening richt zich tot de gemeentebesturen. De instructies die in dit hoofdstuk staan moeten door de gemeentebesturen in acht worden genomen bij het opstellen van bestemmingsplannen en beheersverordeningen en bij het verlenen van omgevingsvergunningen. De ruimteverordening heeft dus geen rechtstreekse werking naar burgers en bedrijven, zoals dat voor de meeste andere hoofdstukken van de Omgevingsverordening 2014 wel het geval is. Omdat het hoofdstuk ruimte geen rechtstreekse doorwerking heeft is dit opgenomen onder het provinciaal beleid.

afbeelding 6, uitsnede provinciaal omgevingsplan met aandachtsgebieden.

Er zijn geen onderdelen uit de provinciale omgevingsverordening van belang voor de gevraagde ontwikkeling.

3.3.3 Cultuur Historische Waardenkaart Limburg

De inventarisatie gegevens van de Cultuur Historische Waardenkaart hebben een informatieve en signaleringsfunctie, en maken de informatie zichtbaar die momenteel voorhanden is over de Limburgse cultuurhistorie. Ze vormen zo de startdocumenten om te komen tot een integrale cultuurhistorische waardenkaart voor de provincie Limburg.

Zij kunnen er toe bijdragen om de cultuurhistorische dimensie te betrekken bij ruimtelijke, toeristische en culturele ontwikkelingen en voornemens.

De Cultuur Historische Waardenkaart bestaat uit de volgende onderwerpen:

- Archeologie
- Bouwkunde
- Historische geografie

Bouwkunde

De bouwkundige gegevens zijn onderverdeeld in:

Kapellen, Kruisen, Beelden, Beschermd dorpsgezichten, Monumenten, Rijksmonumenten, Monumenten inventarisatie project. De gegevens over het bouwkundige erfgoed zijn in de Cultuur Historische Waardenkaart aangegeven voor zover bekend, het betreft hier de beschermende indicators als: jaargang, typologie, architectuurstijl, karakteristiek, authenticiteit, plaatselijke kenmerken.

Historische geografie

Het betreft hier de volgende gegevens:

Cultuurhistorische elementen, Cultuurhistorisch landschap, Grenzen brede stroken, Gemeenten 1860, Groeves, Nederzettingen. Het gaat hier om de nog aanwezige historische elementen in het landschap zoals oude wegen, oude verkavelingspatronen en oude akkergrenzen, bouwwerken zoals vestingwerken, groeves, watermolens, kastelen of resten van kastelen, aangaande de regio Zuid-limburg is actualisatie op onderdelen noodzakelijk de gegevens hiervan zijn gebaseerd op een onderzoek uit 1988. Het onderzoek betreffende de regio Noord en Midden Limburg is van recentere datum (dr. J. Renes, Landschappen van Maas en Peel uit 1999). De historische landschappen geven een overzicht van de omvang van de steden en dorpen in de periode 1806-1840, en geeft tevens aan welke gebieden toen ontgonnen en in gebruik genomen waren. Ook is aangegeven welke gebieden in de periode 1840-1890 ontgonnen zijn en welke gebieden na 1890 ontgonnen zijn: oude en jonge cultuurlandschappen.

Archeologische waarden

Uitgangspunt is het archeologisch erfgoed in situ (op de oorspronkelijke vindplaats) te beschermen. Op Europees niveau is daarvoor door het Rijk het Verdrag van Malta ondertekend en zijn verplichtingen aangegaan. Voor archeologisch waardevolle terreinen, zoals aangegeven op de Archeologische monumentenkaart Limburg en voor gebieden met een (middel)hoge verwachtingswaarde voor archeologisch erfgoed, moeten bij voorgenomen ruimtelijke activiteiten de archeologische waarden door middel van vooronderzoek in kaart worden gebracht.

De gegevens over de archeologie zijn onderverdeeld in:

- Archeologische monumenten
Deze bevatten de rijksmonumenten en de te beschermen archeologische monumenten en terreinen, die van hoge archeologische waarde of betekenis zijn.
- Grens Via Belgica
Deze grens geeft globaal de breedte aan waar het tracé van deze Romeinse weg is aangelegd.
- Historische dorpskernen
Dit bevat de beschermende dorpsgezichten en historische buitenplaatsen.
- IKAW (indicatieve archeologische waarden).
Deze zogenaamde archeologische verwachtingskaart geeft een gebiedsindeling in drie categorieën, op basis van de verwachting van archeologische vondsten (gebieden met een lage, midden, danwel een hoge archeologische verwachting).

Zie paragraaf 3.5.3 voor het gemeentelijke archeologie beleid en paragraaf 5.6 voor de toetsing.

3.4 Regionaal beleid

3.4.1 Regionale Structuurvisie Wonen – Beleid woningbouw

In april 2016 is de Regionale Structuurvisie Wonen Noord Limburg vastgesteld. Uit deze structuurvisie is gebleken dat er voor de komende jaren een overcapaciteit aan woningbouw is.

Dat betekent dat de plancapaciteit van woningbouw de komende jaren gereduceerd moet worden. De Regionale Structuurvisie Wonen wordt uitgewerkt in een lokale woonvisie en de reductie van de plancapaciteit krijgt in deze lokale woonvisie een plek.

Voor wat betreft onderhavige aanvraag betekent dat het volgende; initiatiefnemer mag pas een bedrijfswoning realiseren nadat is aangetoond dat er op deze locatie gedurende 1 jaar een volwaardig agrarisch bedrijf in werking is.

Nadat is aangetoond dat het bedrijf 1 jaar volwaardig is, dient de bedrijfswoning zo snel mogelijk gebouwd te worden, in ieder geval binnen één jaar nadat het bedrijf een jaar volwaardig is. Wanneer geen gebruik gemaakt wordt van de mogelijkheid om de bedrijfswoning te realiseren, zal de mogelijkheid om een bedrijfswoning te realiseren in de eerstvolgende bestemmingsplanherziening komen te vervallen.

3.5 Gemeentelijk beleid

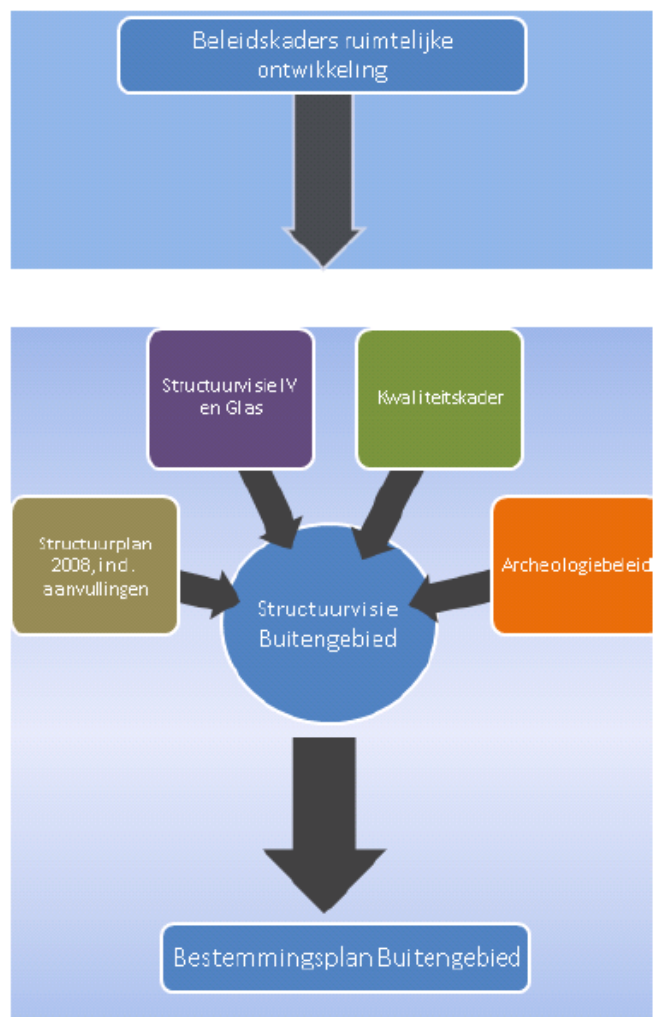
3.5.1 Structuurvisie buitengebied

Inleiding

In december 2011 is de structuurvisie Buitengebied door de gemeenteraad vastgesteld. Hierin is het bestaande beleid van dat moment (Structuurplan 2008, kwaliteitskader, VAB beleid, archeologiebeleid, Structuurvisie IV en Glas) samengebracht. De structuurvisie bevat grotendeels een voortzetting van bestaand beleid. Daarnaast zijn er enkele aanvullingen en uitwerkingen opgenomen, waardoor het beleid beter aansluit bij de recente ontwikkelingen in het buitengebied. Het beleid uit het structuurplan bood namelijk niet altijd een gepast antwoord op dynamische ontwikkelingen. Daarom is het beleid voor bepaalde thema's herzien, zoals bijvoorbeeld Vrijkomende Agrarische Bebouwing en huisvesting van buitenlandse werknemers.

De structuurvisie buitengebied heeft twee doelstellingen te weten: het bieden van een integraal beleidskader voor het buitengebied dat mede dient als grondslag voor het bestemmingsplan Buitengebied en het mogelijk maken van kostenverhaal voor bovenplanse verevening en bijdragen in de ruimtelijke ontwikkeling in het kader van de ontwikkelingsplanologie.

- De structuurvisie bestaat uit de volgende onderdelen:
- algemene beleidsuitgangspunten voor het buitengebied
- beleidsuitgangspunten met betrekking tot landschap en functies

- beleidsuitgangspunten voor intensieve veehouderij en glastuinbouw (afkomstig uit de thematische structuurvisie Intensieve Veehouderij en Glastuinbouw, waarvoor ook een Milieueffectenrapport (MER) en een zienswijzennota zijn opgesteld) streefkwaliteiten voor geur, die de balans tussen de ontwikkeling van intensieve veehouderij en een goed woon- en leefklimaat moeten bewaken (hoofdstuk 5, paragraaf over geurhinder) het kwaliteitskader voor het buitengebied, dat een instrumentarium bevat om ontwikkelingen in het buitengebied te kunnen combineren met de gewenste kwaliteitsverbetering, uitgangspunten voor archeologiebeleid en een uitvoeringsparagraaf, die in aansluiting op het kwaliteitskader de grondslag vormt voor bedragen die bijdragen aan de ruimtelijke kwaliteit van het buitengebied.

In het hiervoor opgenomen schema is de opzet van de Structuurvisie Buitengebied en de relatie met het bestemmingsplan Buitengebied weergegeven.

Hierbij wordt de kanttekening geplaatst, dat het niet realistisch zou zijn te veronderstellen dat de geformuleerde beleidsuitgangspunten een antwoord hebben op alle ontwikkelingen die zich de komende tien jaar zullen voordoen. Daarom wil de gemeente de vinger aan de pols houden door „midden in het buitengebied te staan“. Het gewenste effect van het beleid voor het buitengebied is namelijk dat er ruimte moet zijn om te ontwikkelen met oog voor kwaliteit. Immers, als er geen ontwikkeling is, gaat dit ten koste van de kwaliteit. Aan de andere kant dienen ontwikkeling en kwaliteit gelijk op te trekken.

Beleid voor Paardenhouderijen

De structuurvisie kent een onderverdeling in een productiegerichte paardenhouderij voor het fokken van paarden, een gebruiksgesichte paardenhouderij en een manege. De productiegerichte paardenhouderijen worden bestemd als grondgebonden agrarisch bedrijf, de productie gebonden paardenhouderijen met een gebruiksgesichte neventak krijgen een bestemming grondgebonden met een aanduiding "paardenhouderij" de maneges worden bestemd als recreatie. In de praktijk gaan een productiegerichte paardenhouderij met een gebruiksgesichte paardenhouderij als nevenactiviteit vaak samen.

Het planvoornemen is gelegen in de gebiedstypologie oude verdichte bouwlanden. Wat betreft de ruimtelijke, functionele en landschappelijke aspecten zijn voor dit gebiedstype de volgende beleidsuitspraken (ruimtelijk) relevant:

Doel Ruimtelijk-Landschappelijk:

- versterking van de landschappelijke karakteristiek bestaande uit relatief open akkers met verdichte randen (clusters en linten van bebouwing) en doorzichten;
- behoud van cultuurhistorisch waardevolle, open, bolle akkers en behoud van voldoende brede doorzichten vanuit de verdichte clusters en linten naar deze relatief open akkers;
- behoud van de relatief open (bolle) akkers vanwege de aanwezige archeologische en/of cultuurhistorische waarden;
- realisatie van een verdere landschappelijke verdichting door weg- en erfbeplantingen in de clusters en linten;
- realisatie van een landschappelijk raamwerk t.b.v. een zorgvuldige inpassing van (nieuwe) economische activiteiten.

Ontwikkeling Ruimtelijk-Functioneel:

- ruime toelating van verschillende economische functies;
- verdere menging van de functies wonen (ruimte-voorraimte), werken (nieuwe economische dragers, recreatie en toerisme) en (verbrede) landbouw met name in de linten;

- binnen de landbouw een ruime toelating van teeltondersteunende voorzieningen m.u.v. de open, bolle akkers.

De hervestiging van een paardenhouderij is mogelijk binnen oude verdichte bouwlanden. Het betreft immers hervestiging in een bestaand lint, waarbij door middel van landschappelijke elementen de doorzichten versterkt worden. Er zijn voldoende brede doorzichten, hierop is het bouwvlak op de voorgestelde wijze geplaatst.

Er vindt een verdere landschappelijke verdichting plaats door het inrichtingsplan, welke als bijlage 12 aan deze toelichting is gevoegd. De locatie ligt verder in het verwevingsgebied. In dit gebied is hervestiging mogelijk is mits de ruimtelijke kwaliteit of functies van het gebied zich daar niet tegen verzetten. Om dit te garanderen is een landschappelijk inpassingsplan opgesteld, zie ook paragraaf 5.7.

Beleidsuitgangspunt is dat voorafgaand aan de bouwvlaktoekenning de ondergrens van een agrarisch bedrijf te worden bepaald. Bepaald moet worden of er sprake is van een volwaardig agrarisch bedrijf, danwel een bedrijf wat binnen enkele jaren uitgroeit naar volwaardig. Hiervoor wordt verwezen naar het bedrijfsontwikkelingsplan in bijlage 2.

Voor nieuwe recreatievoorzieningen is het beleid dat dit alleen in gebieden kan waar de draagkracht voldoende is en de nieuwe functie geen hinder veroorzaakt. Ook moet sprake zijn van een kwalitatieve toevoeging aan het voorzieningenniveau. Vanwege de vele afwegingsfactoren bij het al dan niet toelaten van een nieuwe toeristisch-recreatieve verblijfsvoorziening wordt de oprichting van nieuwe voorzieningen niet geregeld in het bestemmingsplan "Buitengebied Peel en Maas". De noodzakelijke afweging kan onvoldoende plaatsvinden door middel van een wijzigingsbevoegdheid. Er heeft echter een positieve afweging plaatsgevonden door de gemeente in de vorm van een principeverzoek.

Er is in het Structuurplan voor gekozen om te werken met de nadere aanduiding "paardenhouderij". In de praktijk voegt dit echter niets toe, het is bijna onlosmakelijk aan elkaar verbonden en zorgt alleen maar voor extra regelgeving. Daarom is ervoor gekozen om niet te werken met de nadere aanduiding „paardenhouderij“. In het structuurplan is niet opgenomen hoe paardenhouderijen worden bestemd die alleen gebruikgericht zijn. Het ligt voor de hand dat die de bestemming: Agrarisch paardenhouderij krijgen. Daarnaast dienen maneges volgens de standaard vergelijkbare bestemmingsplannen de bestemming „Sport“ te krijgen waarbij een nadere aanduiding „manege“ wordt opgenomen. Voor de duidelijkheid is deze aanpassing schematisch weergegeven in het volgende schema, waarbij het voorliggende initiatief binnen de gebruiksgesichte paardenhouderij:

Soort paardenhouderij	Bestemming volgens Structuurvisie buitengebied
Productiegerichte paardenhouderij	Agrarisch - Grondgebonden
Productiegerichte paardenhouderij met nevenactiviteit gebruikgericht	Agrarisch – Grondgebonden met een neventak paardenhouderij
Maneges	Sport met een aanduiding „manege“
Gebruiksgerichte paardenhouderij	Agrarisch - Paardenhouderij

Beleid voor bedrijfswoning bij nieuwvestiging

De termijn voor het realiseren van een bedrijfswoning is een jaar bij nieuwvestiging waarbij geen sprake is van verplaatsing. Dit betekent dat eerst de bedrijfsgebouwen een jaar in gebruik moeten zijn voordat een bedrijfswoning gebouwd mag worden. De periode van een jaar is een redelijke termijn. Er zijn situaties waarbij het te motiveren is dat de bedrijfswoning meteen kan worden opgericht, bijvoorbeeld bij bedrijven die verplaatst worden. In deze partiele herziening zal de aanduiding 0-BW worden

opgenomen en in de regels een bepaling waarbij onder voorwaarden, zie de planregels bij dit bestemmingsplan, na 1 jaar een bedrijfswoning kan worden opgericht.

Kwaliteitskader Buitengebied Peel en Maas

Het Limburgs Kwaliteitsmenu van provincie Limburg heeft zijn uitwerking naar lokaal niveau gekregen in het onderdeel Kwaliteitskader Buitengebied Peel en Maas. Het doel van het hierin opgenomen kwaliteitsmenu is het bieden van een instrument om noodzakelijke en/ of wenselijke ontwikkelingen in het buitengebied te kunnen combineren met kwaliteitsverbetering. Ontwikkelingen die niet passen in het bestemmingsplan worden op basis hiervan alleen toegestaan als er een tegenprestatie wordt geleverd in de vorm van landschappelijke inpassing. Daarnaast is er in veel gevallen een aanvullende kwaliteitsverbetering (AK) van toepassing. Deze kwaliteitsverbetering dient te bestaan uit fysieke maatregelen die bijdragen aan het versterken van het landschap. Dat kan bijvoorbeeld bestaan uit: sloop, aanleg van natuur, versterking van het landschap of uit extra investering in architectonische kwaliteit. In het Kwaliteitskader Buitengebied Peel is per gebiedstypologie bepaald of en hoeveel aanvullende kwaliteit er gevraagd wordt. De bedoeling hiervan is de gevolgen van een ontwikkeling die ingrijpt in het buitengebied te compenseren. Daarbij wordt de zogenaamde „drietrapsraket“ gehanteerd. Pas als feitelijke compensatie niet mogelijk is op de locatie van de aanvrager (1), dan wel op een alternatieve locatie (2) kan een bijdrage gestort worden in het „Kwaliteitsfonds ruimtelijke ontwikkeling (3)“. Dit fonds geeft de gemeente de mogelijkheid om zelf compenserende maatregelen uit te voeren in bepaalde projecten welke in de Structuurvisie genoemd zijn. De uitvoeringsparagraaf in de Structuurvisie Buitengebied biedt de mogelijkheid om de bijdrage in het fonds te kunnen vragen.

In het voorliggende initiatief wordt een tegenprestatie geleverd door middel van een landschappelijke inpassing. Zie paragraaf 5.7 voor de desbetreffende paragraaf.

Conclusie

Het bestemmingsplan voldoet aan de uitgangspunten van het kwaliteitskader. Bij alle ontwikkelingen wordt getoetst aan het kwaliteitskader.

3.5.2 Beste locatie keuze / alternatievenonderzoek

Er zijn in het kader van de voorgenomen ontwikkeling vele alternatieven bekeken, zowel wat betreft oorspronkelijke accommodaties als nieuwbouwopties. In 2011 heeft de initiatiefnemer een optie gehad op een perceel aan de Bovensteweg in Kessel. Bij latere gesprekken met de Gasbuis werden echter de aandachtspunten op deze locatie alleen maar groter, met name in zake de aanwezigheid van een buisleiding.

De nu voorliggende locatie is door de initiatiefnemer besproken met de gemeente als alternatief. Om dit vervolgens formeel te bekrachtigen is er een principe verzoek ingediend, waarna het perceel door de initiatiefnemer is aangekocht.

3.5.3 Archeologie beleid gemeente Peel en Maas.

Door de gemeente Peel en Maas is het beleidsplan Archeologie opgesteld. Dit beleid is voortgekomen uit de wettelijke taak die de gemeente heeft gekregen om verantwoord om te gaan met het archeologisch erfgoed.

De Gemeente heeft gekozen voor een pragmatisch en maatschappelijk verantwoord archeologiebeleid waarbij aandacht is voor zowel het economische belang als het cultuurhistorische belang.

In het beleidsplan is vastgelegd dat er sprake is van 7 verschillende archeologische (verwachtings)waarden waarbij per verwachtingswaarde er een ondergrens is vastgesteld voor een onderzoek plicht.

De gemeenteraad van Peel en Maas heeft in de vergadering van 28 juni 2011 de archeologische verwachtings- en beleidskaart, met bijbehorende ondergrenzen als basis voor het gemeentelijke archeologische beleid, als onderdeel van de Structuurvisie buitengebied, voor de gemeente vastgesteld.

In de bijbehorende tabel bij het archeologisch beleid is op basis van het archeologisch gebied, de verstoringsdiepte en verstoringsoppervlakte bepalend of er wel of geen onderzoek plicht aanwezig is bij bestemmingsplan ontwikkelingen.

In paragraaf 5.6 wordt nader ingegaan op de gevolgen van het beleid voor planlocatie.

4 PLANBESCHRIJVING

De initiatiefnemer heeft pensionstalling aan de Heierhof in Baarlo. Vanwege de ontwikkelingen in het woongebied Heierhof/Kuukven is gezocht naar een locatie om naar toe te verplaatsen, om zo ook in de toekomst te kunnen groeien/zich verder te kunnen ontwikkelen. De weides op de huidige locatie zijn eigendom van Wonen Limburg. Gezien de ontwikkelingen in Heierhof/Kuukven kan daar op termijn niet meer over worden beschikt.

Doel van het project is de verplaatsing van het bestaande bedrijf naar een bedrijfseconomisch betere, almede een planologisch betere locatie. Planologisch gezien wordt op de voorliggende locatie een nieuwe paardenhouderij opgericht. Op termijn wordt een bedrijfswoning gebouwd als aangetoond kan worden dat het bedrijf zich heeft ontwikkeld tot een volwaardig bedrijf. Hoofddoel is om de bestaande bedrijfsvoering voort te zetten op een andere locatie.

Het feit dat op termijn een bedrijfswoning gebouwd kan worden (mits aangetoond kan worden dat het bedrijf zich heeft ontwikkeld tot volwaardig) heeft een praktisch probleem voor de initiatiefnemers. Pensionklanten vertrouwen immers hun paard toe aan de initiatiefnemer en gaan er van uit dat er goed voor gezorgd wordt (waarbij een must is dat er voldoende toezicht is). Hiervoor is een oplossing gevonden in samenspraak tussen de initiatiefnemer en de gemeente Peel en Maas. Dat tijdelijke inpandig wonen door de pensionstalhouder en zijn gezin, zijnde de initiatiefnemer, is toegestaan en dat, na dat de woning verlaten wordt, deze gebruikt kan worden als recreatiewoning. Dit biedt dan kansen voor een verdere vergroting van de rentabiliteit.

De recreatiewoningen welke in het plan zijn opgenomen hebben verder met name als doelgroep de gebruikers van de paardenhouderij. Het betreft mensen die tijdelijk een paard stallen en in de nabijheid van het paard willen verblijven. Dit zijn bijvoorbeeld mensen die met hun paard op vakantie willen. Dit is een trend die met name op de Veluwe al goed loopt.

De geplande recreatiewoning wordt gesitueerd op de kop van de stallen aan de westelijke zijde, waarbij een verdieping aangebracht wordt over 10x20 meter. Ook de foyer wordt hierin ondergebracht. Er komen tevens twee trappen in, waardoor de tijdelijke bedrijfswoning later op te splitsen is in twee recreatiewoningen, ieder met hun eigen ingang en trap naar boven.

De paardenhouderij zal bestaan uit een rijhal, stallen, buitenbak, stapmolen en een inpandige recreatieve verblijfsmogelijkheid en is bedoeld voor 24 paarden. Er komen enkele lichtmasten rond de rijbak. Deze masten worden goed gericht zijn op de bak, zodat deze zo min mogelijk licht ernaast uitstralen. Ook wordt gekeken naar het juiste vermogen, dus niet meer licht dan nodig, om eventuele lichtoverlast zo min mogelijk te laten zijn. In verband met lichthinder (en andere vormen van hinder) mogen de belangen van de gebruikers/eigenaren van aangrenzende gronden niet onevenredig worden geschaad.

Zie voor meer informatie, met name over de achtergronden van de pensionstalling, het bijgevoegde bedrijfsontwikkelplan en bijlage 1 voor de situatieschets. De exacte maatvoering van het bouwvlak bedraagt 6.560 m².

5 RANDVOORWAARDEN / RESULTATEN ONDERZOEKEN

5.1 Milieu

5.1.1 Activiteitenbesluit

De wijziging van het Activiteitenbesluit in het kader van agrarische activiteiten is op 1 oktober 2012 in Staatsblad 2012 nr. 441 gepubliceerd. Dit besluit is op 1 januari 2013 in werking getreden.

Met dit besluit zijn diverse agrarische besluiten onder het Activiteitenbesluit gebracht. Het betreft het Besluit landbouw, het Besluit glastuinbouw, het Besluit mestbassins en het Besluit lozingen open teelt en veehouderij. Daarnaast komen intensieve veehouderijen tot de IPPC-grens (40.000 stuks pluimvee, 2000 vleesvarkens of 750 zeugen) onder het Activiteitenbesluit te vallen.

In het besluit is onderscheid gemaakt naar de aard van de inrichting: agrarische inrichtingen, glastuinbouwbedrijven in glastuinbouwgebieden en overige inrichtingen. Voor de overige inrichtingen geldt het regime uit het Activiteitenbesluit van voor deze wijziging. Voor agrarische inrichtingen geldt in grote lijnen het regime uit het Besluit landbouw milieubeheer en voor glastuinbouwbedrijven in een glastuinbouwgebied in grote lijnen het regime uit het Besluit glastuinbouw.

Het onderhavige initiatief heeft betrekking op een paardenhouderij. Wanneer meer dan 5 paarden worden gehouden valt een inrichting onder de werking van het Activiteitenbesluit. In dit geval worden 24 paarden gehouden. De totale omvang is dan ook zodanig dat deze activiteit onder het activiteitenbesluit valt. Er wordt daarom geen omgevingsvergunning aangevraagd voor het onderdeel milieu. In het Activiteitenbesluit zijn voorschriften opgenomen om de milieugevolgen tot een minimum te beperken.

5.1.2 Bodem

Bij bestemmingswijzigingen ten behoeve van de uitbreiding van een bouwvlak of een planologische ontheffing, als onderdeel van een omgevingsvergunning, staat in de Handreiking Ruimtelijke Ontwikkeling van de provincie Limburg de te volgen handelwijze weergegeven met betrekking tot bodemonderzoek. Bij het wijzigen van het gebruik Agrarisch gebied, of Agrarisch gebied met landschappelijke waarde of andere specifieke waarden, in Agrarisch bouwvlak (Ab) ten behoeve van de uitbreiding van een agrarische bouwvlak dient een bodemonderzoek te worden uitgevoerd conform NVN 5725 en NEN 5740.

In opdracht van de ondernemer is een verkennend bodemonderzoek uitgevoerd door Econsultancy BV, Swalmen (rapportnummer 14112136) en is als bijlage 3 aan deze toelichting van het bestemmingsplan gevoegd. In dit onderzoek is geconcludeerd dat met betrekking tot de milieuhygiënische kwaliteit van de bodem geen belemmeringen voor de voorgenomen ontwikkelingen op de onderzoekslocatie.

Het grondwater is licht verontreinigd met cadmium, nikkel en zink. Deze metaalverontreinigingen in het grondwater zijn hoogstwaarschijnlijk te relateren aan de regionaal verhoogde achtergrondconcentraties.

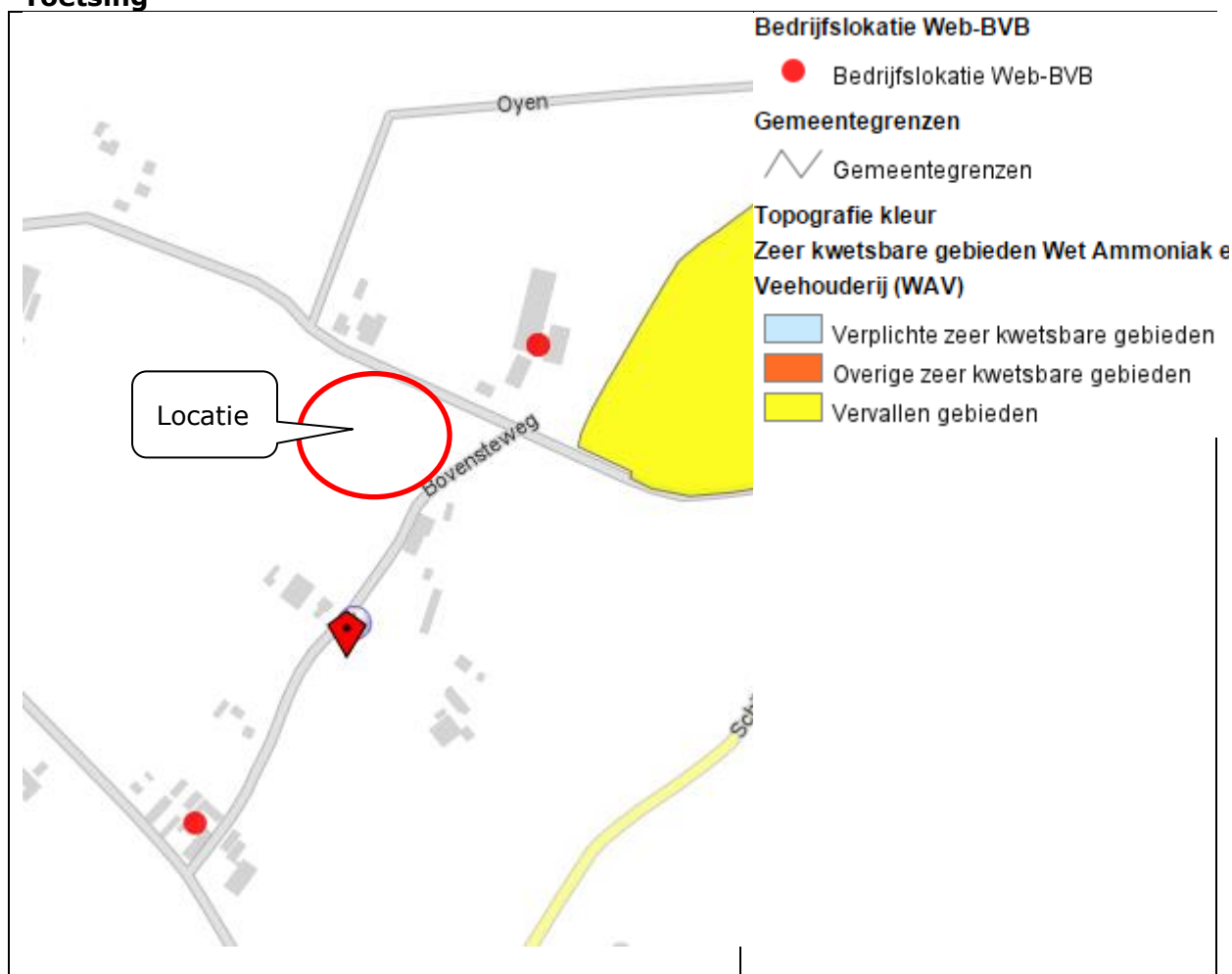
Toetsing

Er zijn met betrekking tot de milieuhygiënische kwaliteit van de boden geen belemmeringen voor de voorgenomen ontwikkelingen op de onderzoekslocatie.

5.1.3 Wet ammoniak en veehouderij

De hoofdregel is: geen nieuwe veehouderijen erbij in een kwetsbaar gebied of binnen een zone van 250 meter daar omheen. De enige uitzondering hierop betreft nieuwe veehouderijen met dieren die in hoofdzaak ten behoeve van natuurbeheer worden gehouden. De reden voor deze uitzondering is dat beweiding essentieel kan zijn voor de instandhouding van natuurgebieden. Bedrijven in deze gebieden en de zones er omheen die onder het besluit melkrundveehouderijen of onder het besluit akkerbouwbedrijven vallen, kunnen wel een oprichtingsvergunning krijgen als ze vergunningplichtig worden. Het betreft hier echter geen nieuwe veehouderijen omdat ze al feitelijk (en legaal) bestaan.

Toetsing

afbeelding 7, Uitsnede WAV-kaart Provincie Limburg

De onderzoekslocatie bevindt zich niet in een zeer voor verzuringgevoelig gebied of binnen een zone van 250 meter daaromheen en heeft hierdoor niet te maken met de beperkingen, zoals gesteld in de Wav. Het aantal dieren neemt in de beoogde situatie toe. Op basis van de vigerende wet en regelgeving levert dit geen problemen op.

Voor het houden van deze dieren is ontwikkelingsruimte nodig vanuit de PAS. Deze aanvraag zal separaat lopen. De oprichting Aeriusberekening is uitgevoerd. Depositie op

NL-gebieden < 0,05 mol /ha/jaar is vergunningsvrij zolang er nog ontwikkelruimte beschikbaar is wat blijkt uit Bijlage 10 van de Aerius berekening 05-07-2016.

5.1.4 Luchtkwaliteit

Bij de beoordeling van de invloed van een initiatief op de luchtkwaliteit dient de gevraagde ontwikkeling getoetst te worden aan de grenswaarden uit de Wet milieubeheer. Dit staat in artikel 5.16 van de Wet milieubeheer. Een vergunning kan in principe verleend worden indien er geen overschrijding van de grenswaarden plaatsvindt. Is er toch sprake van een overschrijding, dan kan de vergunning alleen verleend worden indien de luchtkwaliteit door het project niet of niet in betekenende mate verslechtert.

Wanneer een uitbreiding 'niet in betekenende mate' bijdraagt aan de concentratie fijn stof kan een vergunning verleend worden. Voor fijn stof houdt dit in een toename van 1,2 microgram (3% van de grenswaarde) op het beoordelingspunt. Met behulp van ISL3a kan berekend worden of de bijdrage NIBM is. In de Handreiking fijn stof en veehouderijen zijn daarnaast vuistregels te vinden. Als uit de vuistregels blijkt dat een bijdrage NIBM is, hoeft niet meer gerekend te worden met ISL3a.

De luchtkwaliteit wordt alleen beoordeeld op plaatsen waar significante blootstelling aan mensen plaatsvindt. Een plaats met significante blootstelling kan bijvoorbeeld een woning, school of sportterrein zijn.

In de tabel kan bij de betreffende afstand de hoeveelheid emissie worden afgelezen waarmee een veehouderij nog kan uitbreiden om niet in betekenende mate bij te dragen. De getallen in de tabel zijn worst - case genomen inclusief een veiligheidsmarge.

Besluit en de Regeling niet in betekenende mate

Het Besluit niet in betekenende mate bijdragen (nibm) staat bouwprojecten toe wanneer de bijdrage aan de luchtkwaliteit van het desbetreffende project niet in betekenende mate is. Het begrip "niet in betekenende mate" is gedefinieerd als 3% van de grenswaarden uit de Wet milieubeheer. Het gaat hierbij uitsluitend om stikstofdioxide (NO₂) en fijn stof (PM₁₀). Toetsing aan andere luchtverontreinigende stoffen uit de Wet luchtkwaliteit vindt niet plaats.

In de Regeling Nibm is een lijst met categorieën van gevallen (inrichtingen, kantoor- en woningbouwlocaties) opgenomen die niet in betekenende mate bijdragen aan de luchtverontreiniging. Enkele voorbeelden zijn:

- woningen: 1.500 met een enkele ontsluitingsweg;
- woningen: 3.000 met twee ontsluitingswegen;
- kantoren: 100.000 m² bruto vloeroppervlak met een enkele ontsluitingsweg.

Als een ruimtelijke ontwikkeling niet genoemd staat in de Regeling Nibm kan deze nog steeds, niet in betekenende mate bijdragen. De bijdrage aan NO₂ en PM₁₀ moet dan minder zijn dan 3% van de grenswaarden. Met grenswaarden voor beide stoffen van 40 µg/m³ komt dit neer op een bijdrage van 1,2 µg/m³.

Besluit gevoelige bestemmingen (luchtkwaliteitseisen)

Dit besluit is opgesteld om mensen die extra gevoelig zijn voor een matige luchtkwaliteit aanvullend te beschermen. Deze "gevoelige bestemmingen" zijn scholen, kinderdagverblijven en verzorgings-, verpleeg- en bejaardentehuizen. Woningen en ziekenhuizen zijn geen gevoelige bestemmingen.

Invloed van de partiële herziening op andere bedrijven dan veehouderijen

Omliggende bedrijven worden door deze functiewijziging niet belemmerd in hun bedrijfsvoering.

Invloed van de bestemmingsplanwijziging op andere woningen

De Wet geurhinder en veehouderij hanteert bij het houden van paarden een minimale afstand van 50 meter tot woningen in het buitengebied. Ook het Activiteitenbesluit hanteert 50 meter als voorwaarde. Dit geldt ook voor de mestopslag en de ruwvoederopslag. Beide zaken worden buiten de 50 meter afstand tot de dichtstbijzijnde woning gerealiseerd.

Omdat de afstand tot de dichtstbijzijnde woning meer dan 50 meter bedraagt wordt aan de voorwaarde voldaan.

Toetsing

Er zijn met betrekking tot de luchtkwaliteit geen belemmeringen voor de voorgenomen ontwikkelingen op de onderzoekslocatie.

5.1.5 Geur en Veehouderij

Wat betreft het aspect Geur zijn er geen omrekenfactoren. Dit betekent dat gewerkt zijn en dat gewerkt moet worden met vaste afstanden. Hiermee is op de verbeelding bij dit bestemmingsplan rekening gehouden. Op de verbeelding is duidelijk waar wel- en waar geen geuremitterende gebouwen mogen komen.

Geur ten aanzien van de in de toekomst op te richten bedrijfswoning

Voor geurgevoelige objecten bij veehouderijen (ook geurgevoelige objecten die na 19 maart 2000 hebben opgehouden deel uit te maken van een andere veehouderij) die zijn gelegen in het buitengebied, moet de afstand tussen een emissiepunt van een veehouderij en het dichtstbij gelegen geurgevoelig object (buitenzijde) minimaal 50 m. bedragen. Daarnaast moet de afstand van de gevel van de stal van derden en een geurgevoelig object tenminste 25 m bedragen.

In de onderhavige situatie is sprake van een geurgevoelig object behorende bij een veehouderij. Dit betekent dat er sprake is van vaste afstanden. Binnen 50 m van het geurgevoelig object is geen emissiepunt van een naastgelegen veehouderij gelegen. De afstand tussen de gevel van de stal van derden en het geurgevoelig object bedraagt meer dan 25 m.

Derhalve vormt het initiatief geen belemmering voor de omliggende agrarische bedrijven (veehouderijen).

Geur ten aanzien van geurgevoelige objecten

In de geplande situatie is er sprake van een veehouderij waarvoor geen omrekenfactoren gelden. Dit betekent dat er vaste afstanden gehanteerd worden van 50 m tussen het emissiepunt en een geurgevoelig object van derden. Tevens dient de afstand gevel stal en gevel woning (Bosakkerweg 12 en 13) ten minste 25 m te bedragen. Aan beide afstanden wordt ruimschoots voldaan, zodat er geen belemmering bestaat op het gebied van geur.

Het Activiteitenbesluit stelt dat de afstand tussen een veehouderij waar dieren worden gehouden van een diercategorie waarvoor niet bij ministeriële regeling een geuremissiefactor is vastgesteld en een geurgevoelig object bedraagt ten minste 50 meter indien het geurgevoelig object buiten de bebouwde kom is gelegen.

Het perceel ligt op voldoende afstand van omliggende woningen (Bosakkerweg 12 en 13). De ontwikkeling werkt niet belemmerend voor deze bedrijven. Ook het woon- en leefklimaat op deze locatie is niet in het geding. Voor de planologische procedure levert dit derhalve geen problemen op. Geurhinder is geen aandachtspunt.

5.2 Geluid en Trillingen

De geluidbelasting van de aangevraagde activiteiten op woningen in de omgeving is onderzocht door Econsultancy (rapportnummer 14112154). De berekeningen zijn verricht conform de Handleiding Rekenen en Meten Industrielawaai. Uit de berekeningen is gebleken dat er op geen van de omliggende woningen 45dB(a) etmaalwaarde wordt overschreden.

Uit de berekeningen van de maximale geluidsniveaus is gebleken dat alleen in de dagperiode op de eerste verdieping van de woning Bovensteweg 5 de 65 dB(A) wordt overschreden. Daar de overschrijding in de dagperiode plaatsvindt en normaal gesproken op de eerste verdieping alleen slaapvertrekken bevinden, is hier in het kader van een goede ruimtelijke ordening, sprake van een acceptabele situatie.

Op basis van het bijgevoegde akoestisch onderzoek Industrielawaai wordt geconcludeerd dat bij realisatie van het paardenpension een goed leef- en woonklimaat ter plaatse van de nieuwe bedrijfswoning en de omliggende woningen is gewaarborgd. Hinder vanuit omliggende inrichtingen, of verandering van deze conclusies door het houden van paarden, wordt niet verwacht.

Naast bovenstaand onderzoek is door Econsultancy een akoestisch onderzoek wegverkeerslawaai uitgevoerd (rapportnummer 14112138). Dit onderzoek heeft als doel het bepalen van de geluidbelasting ten gevolge van de weg en beoordelen of er voldaan wordt aan hetgeen gesteld is in de Wet geluidshinder (Wgh).

De onderzoekslocatie bevindt zich binnen de akoestische aandachtsgebieden van de Bosakkerweg en de Bovensteweg. Voor geluidsgevoelige bestemmingen bedraagt de wettelijke voorkeursgrenswaarde 48 dB.

Uit het onderzoek is gebleken dat de wettelijke voorkeursgrenswaarde van 48 dB op de voorgevel van de (in de toekomst) te realiseren bedrijfswoning op de voorgevel wordt overschreden. Op de andere gevels is geen overschrijding geconstateerd. Vanwege de grotere afstand tot de weg van de tijdelijke woning ten opzichte van de toekomstige bedrijfswoning, kan geconcludeerd worden dat er geen sprake kan zijn van een overschrijding van de voorkeursgrenswaarde bij de realisatie van de stal met tijdelijke woning.

Voor de toekomstige bouw van de bedrijfswoning aan de voorzijde van de stal wordt gelijktijdig met deze aanvraag een hogere grenswaarden aangevraagd. De locatie van de woning staat reeds op de verbeelding weergegeven. Zowel de Bosakkerweg als de Bovensteweg zijn in het onderzoek betrokken. Voor Oyen is dezelfde conclusie te trekken vanwege de verkeersintensiteit op deze weg en de afstand tot de voorliggende locatie.

Conclusie

Bij de realisatie van het paardenpension wordt een goed leef- en woonklimaat gewaarborgd. Ter plaatse van de nieuwe (toekomstige) bedrijfswoning is sprake van een overschrijding van de wettelijke voorkeursgrenswaarde van 48 dB op de voorgevel. Voor de toekomstige bouw van de bedrijfswoning aan de voorzijde van de stal wordt gelijktijdig met deze aanvraag een hogere grenswaarden aangevraagd

5.3 Milieuzonering / Bedrijvigheid

De handreiking Bedrijven en milieuzonering is een hulpmiddel voor milieuzonering in de ruimtelijke inrichting. De belangrijkste toepassing van de handreiking is het gebruik bij het opstellen van een bestemmingsplan met bedrijfsbestemmingen.

De handreiking Bedrijven en milieuzonering wordt daarnaast gebruikt voor:

- locatiekeuze studies voor bedrijven, bedrijventerreinen en woningen nabij bedrijven
- de ruimtelijke inpassing van woningen nabij bedrijven en bedrijventerreinen
- de toetsing van concrete (bedrijfs)activiteiten in het kader van vrijstellingen van het bestemmingsplan.

In de handreiking zijn al deze toepassingen in concrete praktijkgerichte stappenplannen uitgewerkt.

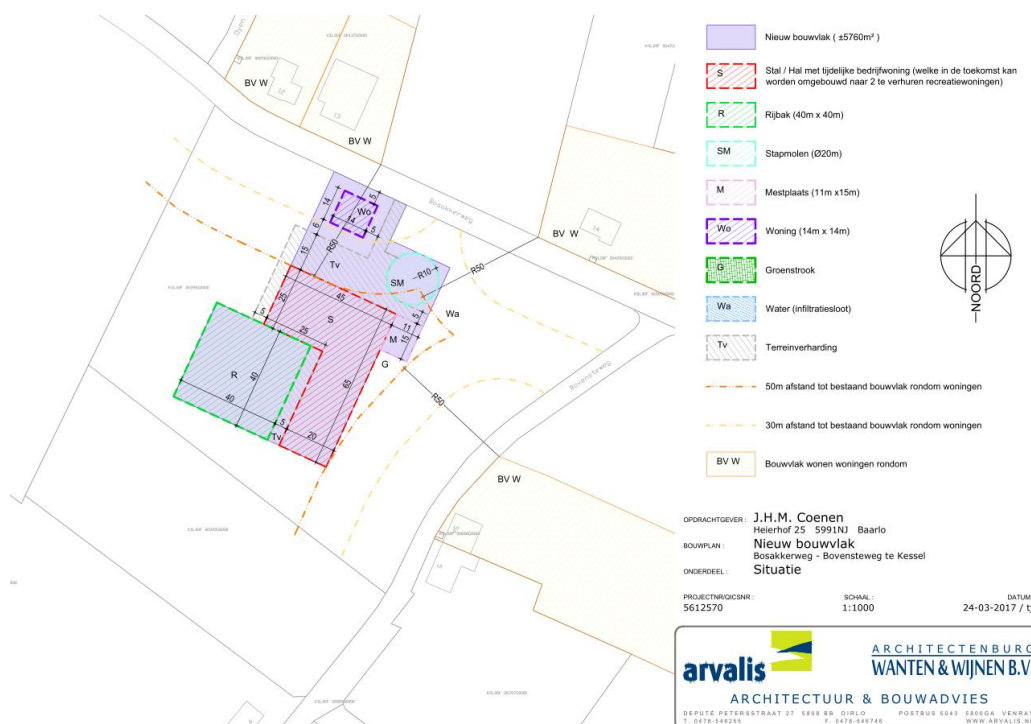
Op de verbeelding is een milieuzone-geurzone opgenomen i.v.m. de rondom het plangebied gelegen bestemmingen IV.

Voor de beoogde activiteit valt binnen de omschrijvingen 'paardenfokkerijen' danwel 'maneges'. Voor beide activiteiten zijn de richtafstanden exact gelijk, richtafstanden worden aangegeven van;

• Geur	50 m.
• Stof	30 m.
• Geluid	30 m.
• Gevaar	0 m.

De grootste afstand is 50 m.

De richtafstanden vanuit bedrijven- en milieuzonering zijn weergegeven op de bijgevoegde situatieschets. Een uitsnede hiervan is onderstaand weergegeven. Op basis van de richtafstanden is de exacte situering van het bouwvlak bepaald, om zo inpasbaar te zijn in de omgeving.

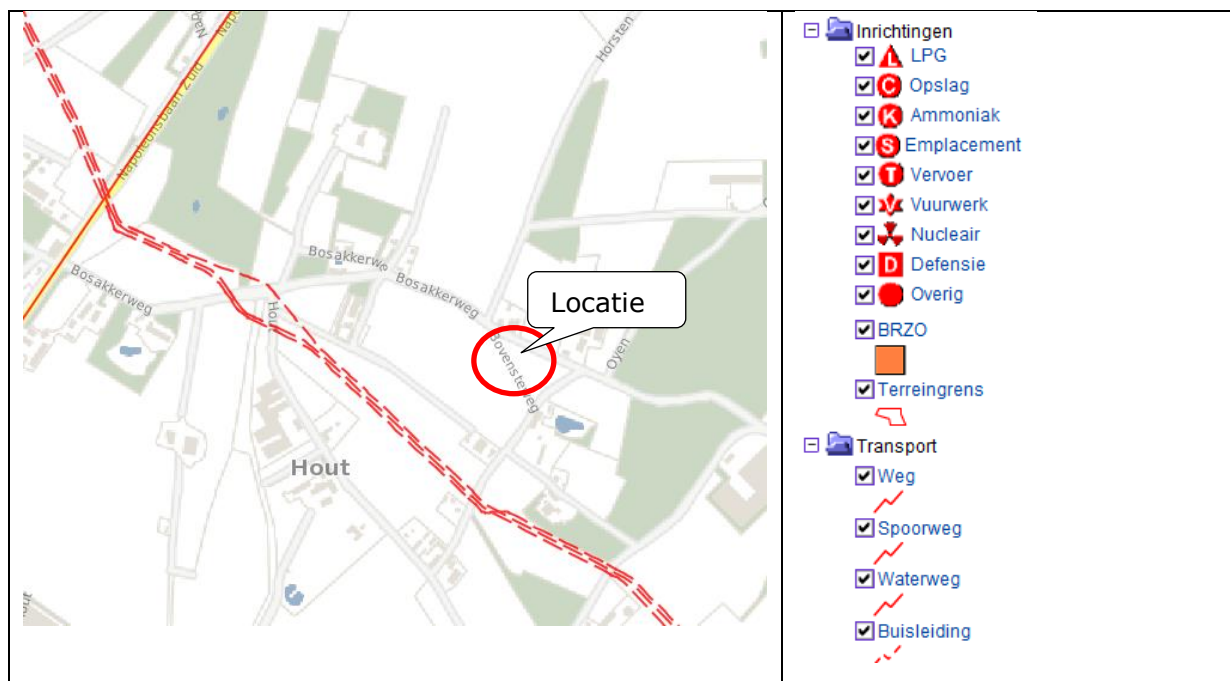

afbeelding 8, uitsnede situatieschets

Er is een geurzone opgenomen in het plan zodat voldaan wordt aan de richtafstanden vanuit de VNG brochure Bedrijven- en milieuzonering van 50 meter. Binnen deze geurzone mogen geen geurgevoelige objecten worden gerealiseerd en/ of geurgevoelige functies worden uitgeoefend. Er zijn met betrekking tot de milieuzonering geen belemmeringen voor de voorgenomen ontwikkelingen op de locatie. Het Activiteitenbesluit blijft voor het overige van toepassing.

5.4 Externe veiligheid

5.4.1 Besluit Externe Veiligheid Inrichtingen (BEVI).

afbeelding 9, Bron; Riscokaart.nl

Volgens de Riscokaart van Nederland liggen er in de directe omgeving geen inrichtingen die onder het Bevi vallen.

Op afstand van de ontwikkeling bevinden zich enkele buisleidingen. Echter is de afstand dusdanig groot (ruim 200 meter) dat er geen belemmering is qua externe veiligheid op dit vlak.

Bij deze ontwikkeling is geen sprake van vervoersbewegingen die vallen onder het vervoer van gevaarlijke stoffen. De Bovensteweg en de Bosakkerweg maken geen onderdeel uit van een route voor gevaarlijke stoffen. Deze wegen hebben geen risicocontour (PR 10^{-6}). Evenmin is sprake van een knelpunt of toename van het groepsrisico.

Met betrekking tot het aspect externe veiligheid geen belemmeringen voor de voorgenomen ontwikkelingen op de onderzoekslocatie

5.4.2 Besluit externe veiligheid transportroutes (BEVT)

Het aspect externe veiligheid dient te worden beoordeeld vanuit het risico dat de activiteit voor de omgeving kan opleveren en vanuit risico's die de omgeving voor de activiteit kan veroorzaken. Bronnen van deze risico's kunnen zijn het vervoer van gevaarlijke stoffen door buisleidingen, het vervoer van gevaarlijke stoffen over de weg en inrichtingen zoals bijvoorbeeld een LPG- Tankstation

Ingevolge de risicokaart van Limburg bevinden zich in de nabijheid van de projectlocatie vrijwel geen risicobronnen. Slechts de A73 is aangewezen als weg waarover transport van gevaarlijke stoffen plaatsvindt. De A73 is hemelsbreed op circa 2250 meter van de locatie gelegen.

Er zijn met betrekking tot de externe veiligheid geen belemmeringen voor de voorgenomen ontwikkelingen op de onderzoekslocatie.

5.5 Waterparagraaf

Sinds 1 november 2003 zijn overheden wettelijk verplicht om de watertoetsprocedure toe te passen bij het opstellen van ruimtelijke plannen en besluiten. De watertoets is een instrument waarmee waterhuishoudkundige belangen expliciet en op evenwichtige wijze worden meegewogen in de belangenafweging. Het is niet een toets achteraf, maar een proces dat de initiatiefnemer van een ruimtelijk plan en de waterbeheerder zo vroeg mogelijk met elkaar in gesprek brengt. Alle ruimtelijke plannen die van invloed kunnen zijn op de waterhuishouding worden voor advies voorgelegd aan de waterbeheerders. De inzet daarbij is om in elk afzonderlijk plan met maatwerk het reeds bestaande waterhuishoudkundige en ruimtelijke beleid goed toe te passen en uit te voeren. De waterhuishoudkundige aspecten die in de watertoetsprocedure worden betrokken zijn de veiligheid, wateroverlast, watervoorziening, verdroging en riolering. Er wordt aandacht besteed aan zowel grondwater als oppervlaktewater en aan zowel waterkwaliteit als waterkwantiteit. Het watertoetsproces loopt van de locatiekeuze tot en met de inrichting en is van toepassing zowel in de stad als in landelijk gebied.

De watertoets is verplicht voor alle bestemmingsplannen en projectafwijkingsbesluiten, inclusief uitwerkings- en wijzigingsplannen (zie het Besluit ruimtelijke ordening artikel 3.1.1). Voor plannen waarbij door de aard of omvang van het plan geen gevolgen voor de waterhuishouding te verwachten zijn, hoeft geen (pre)wateradvies te worden aangevraagd bij het watertoetsloket en bepaalt de gemeente zelf aan welke waterhuishoudkundige randvoorwaarden het plan moet voldoen.

Conform het stroomschema van het waterschap is voor de beoogde planwijziging een "Watertoets" uitgevoerd.

Planvoornemen

Deze partiële herziening maakt de verplaatsing van het bestaande bedrijf naar een bedrijfseconomisch betere locatie mogelijk. De paardenhouderij zal bestaan uit een rijhal, stallen, buitenbak, stapmolen en een inbandige recreatieve verblijfsmogelijkheid. Deze recreatieve verblijfsmogelijkheid mag tijdelijk als bedrijfswoning gebruikt worden, waarna na 1 jaar mogelijk een bedrijfswoning vergund zou kunnen worden.

Naast de bouw van de stal en wellicht in de toekomst een bedrijfswoning wordt erfverharding aangelegd. Het verhard oppervlak ten behoeve van de dimensionering is vastgesteld op 3.240 m². Hierin zijn opgenomen het toekomstige woonhuis, terreinverarding en de rijhal.

Waterhuishoudkundige situatie

Uit het bijgevoegde geohydrologisch onderzoek van Econsultancy (14122250), toegevoegd als bijlage 7, blijkt dat de GHG gelegen is op circa 3,7 m-mv. Ook de bodemdoorlatendheid is ter plaatste onderzocht. Bodemdoorlatendheid is ingedeeld in klassen welke zijn ingedeeld op basis van de zogenaamde K-waarde. Deze klassen gaan van 'zeer slecht doorlatende grond' waar infiltratie bijna onmogelijk is tot 'zeer goed doorlatende grond' waar infiltratie heel goed mogelijk is. De K-waarde geeft informatie

over de bodemdoorlatendheid van de grond. Hoe hoger de K-waarde op een bepaalde locatie is hoe beter de grond geschikt is voor de infiltratie.

De K-waarde op de betreffende locatie is, zoals uit het onderzoek blijkt, 0.3 m/dag en $3 \times >10$ m/dag. Het onderzoek adviseert een rekenwaarde te hanteren van 5 m/dag.

Bij een maatgevende bui van $T = 100$ (84 mm) bedraagt de te infiltreren hoeveelheid water 272,16 m³ (3240 m² x 84 mm). In een infiltratievoorziening zonder een overloop op het oppervlaktewater, zoals hier het geval is moet boven de infiltratievoorziening een dynamische buffer worden gerealiseerd die geschikt is om een bui van die éénmaal in de tien jaar voorkomt, een bui van 50 mm ($T=10$), te kunnen herbergen. Boven de dynamische buffer dient een waakhoogte van 0,50 meter aanwezig te zijn. Bij een bui van 84 mm ($T=100$) mag de voorziening tot aan de rand gevuld zijn.

Ten behoeve van de hemelwaterinfiltratie wordt een poel met een breedte op maaiveldniveau van 15 meter, een lengte op maaiveldniveau van 20 meter en een diepte van 2,50 meter gerealiseerd. Het talud aan de noordzijde zal 1:2 bedragen, de overige taluds 1:1. In de poel zal een blijvende waterschijf van 0,50 meter aanwezig zijn. Rekening houdende met een waking van 0,50 meter zal de dynamische buffer een hoogte hebben van 1,50 meter. De inhoud van deze dynamisch buffer bedraagt 305 m³ en is ruim voldoende om een bui van 50 mm (3.240 m² x 50 mm = 162 m³) te kunnen herbergen.

De totale inhoud van de poel boven de waterschijf bedraagt 442 m³ en is ruim voldoende om de bui van 84 mm (3.240 m² x 84 mm = 272 m³) te kunne herbergen. . Bij calamiteiten kan het aangrenzende weiland fungeren als opvang/infiltratie. Gelet op het feit dat de GHG zich op een maat van 3,70 meter beneden maaiveld bevindt zal de bodem van de poel tot een hoogte van 0,50 meter boven de bodem worden voorzien van een folie. De poel wordt elke 8 jaar machinaal opgeschoond, zodat dichtgroeien en verlanding wordt voorkomen"

Er worden geen uitlogende materialen zoals zink, koper of lood toegepast. Tevens zal worden voorkomen dat meststoffen met het hemelwater in de infiltratievoorziening terechtkomen. Er komt een vloeistofdichte opslagruimte welke van voldoende inhoud is om ook het hemelwater dat binnen de mestplaat valt, te kunnen bergen.

Het huishoudelijk afvalwater wordt geloosd op het rioolstelsel. Ter hoogte van het te ontwikkelen perceel is voor het afvalwater langs de weg drukriolering aanwezig. Hierop kan de nieuwbouw worden aangesloten.

Aangegeven is door de gemeente dat de hoeveelheid afvalwater, in verband met de capaciteit van de drukriolering aldaar, in geen geval de 1 m³ per uur mag overschrijden. Deze hoeveelheid is ruimschoots voldoende voor het voorliggende initiatief. Immers betreft het waterverbruik enkel het water uit de nieuw te bouwen bedrijfswoning en twee (deels in gebruik zijnde recreatiewoningen).

Een lozing van 1 m³ per uur is een lozing van 8.760 m³ op jaarbasis. Cijfers van het Nibud (<https://www.nibud.nl/consumenten/energie-en-water/>) geven aan dat een éénpersoonshuishouden 46.172 liter op jaarbasis verbruikt. Hiermee is aangetoond dat de capaciteit van de drukriolering meer dan voldoende moet zijn.

Conclusie

Gezien bovenstaande is het aspect water voldoende gewaarborgd en vormt het geen belemmering voor de gewenste ontwikkeling.

5.6 Cultuurhistorie en Archeologie

Relevant toetsingskader

De Monumentenwet regelt de bescherming van archeologisch erfgoed in de bodem, de inpassing ervan in de ruimtelijke ontwikkeling en de financiering van opgravingen: 'de verstoorder betaalt'.

Voor gebieden waar archeologische waarden voorkomen of waar reële verwachtingen bestaan dat ter plaatse archeologische waarden aanwezig zijn, dient door de initiatiefnemer voorafgaand aan bodemingrepen archeologisch onderzoek te worden uitgevoerd. De uitkomsten van het archeologisch onderzoek dienen vervolgens volwaardig in de belangenafweging te worden betrokken. Het belangrijkste doel is de bescherming van het archeologische in de bodem (in situ) omdat de bodem doorgaans de beste garantie biedt voor een goede conservering. Er wordt uitgegaan van het basisprincipe 'de verstoorder betaalt' voor het opgraven en het documenteren van de aangetroffen waarden als behoud in de bodem niet tot de mogelijkheden behoort.

Conclusies onderzoek

Het uitgevoerd bureauonderzoek (rapportnummer 14112137), zie bijlage 8, heeft informatie opgeleverd over de archeologische (verwachtings)waarde van het plangebied. Op basis hiervan heeft een proefsleuvenonderzoek plaatsgevonden (rapportnummer 15041308), zie bijlage 9. De conclusie van dit onderzoek is dat, gezien de afwezigheid van behoudenswaardige sporen, het plangebied vrij te geven.

5.7 Inpassing

Door de kwaliteitscommissie Peel en Maas is op 22 januari 2014 advies uitgebracht aangaande het voorliggende initiatief. In het traject hier voorafgaande heeft de kwaliteitscommissie van de Gemeente Peel en Maas de voorliggende locatie bezocht. Op basis hiervan is de landschappelijke inpassing opgesteld waarin de adviezen van de kwaliteitscommissie zijn verwerkt. De landschappelijke inpassing is verwoord in het als bijlage 12 landschaps- en waterplan (welke gedateerd is: april 2017). Hierover is de afspraak gemaakt dat er geen robuuste groenstuctuur komt langs de Bovensteweg. Dit om zo de buurt vrij zicht te kunnen laten behouden (uitdrukkelijke wens). Een robuuste groenstuctuur zou dit zicht (deels) kunnen wegnemen.

De kwaliteitsbijdrage valt uiteen in twee groepen, in een bijdrage in landschappelijke kwaliteit en in een bijdrage in de vormgeving en architectuur van bebouwing en erf.

De omvang van de maatregelen is als volgt opgebouwd:

Basiskwaliteit: 10 % van 6560 m² (oppervlakte bouwvlak) = 656 m²

1 x Aanvullende kwaliteit = 328 m²

Totaal 984 m².

Daarnaast is er voor de recreatiewoningen nog een bijdrage verschuldigd ter waarde van 200 m² x € 100,00 = € 20.000,00.

Voor de investeringen in het landschap is gekozen om een groenstrook aan te leggen tegen het bouwvlak in combinatie met wateropvang. Zo wordt de meest robuuste kant van de rijhal en de stal minder opvallen in het landschap en wordt het door de kwaliteitscommissie beoogde effect bereikt. Door zichtlijnen van de omliggende huizen aan de Bosakkerweg 14 is het niet mogelijk om een groenstrook op de hoek Bosakkerweg/Bovensteweg aan te leggen. Er komt tevens een stevige oprijlaan die zorgt voor een fraaie entree van het 'erf' en welke het perceel meer eenheid geeft.

In dit plan is gezocht naar een manier waarin het landschap een waardering krijgt en de open zichtlijnen van de buurtbewoners behouden worden. Hier is over nagedacht bij de positionering van de bouwwerken als ook qua groenstrook.

Ook qua vormgeving en materiaalgebruik is gedacht aan een goede inpassing. Het woongedeelte wordt gesitueerd in de oosthoek van het kouvvlak, daar achter komt de foyer en weer daar achter de stallen. Het woongedeelte wordt uitgevoerd in steen, de paardenstallen in betonwanden met steenmotief. De paardenstallen worden voorzien van een raam. Vanaf de Bosakkerweg gezien zijn voornamelijk paarden en de groenstrook te zien, iets wat in gesprekken met de bewoners van het gebied ook naar voren gekomen is. Gekozen is voor een betonwand met steenmotief vanwege de kwalitatief goede uitstraling, waarbij de binnenkant van de stal direct ook goed afgewerkt is.

Vaak worden in het buitengebied stalen potdekselprofielen gezien bij stallen. Van vroeger uit waren deze van hout. Dit is echter (vaak) weinig duurzaam en zeer onderhoudsintensief. In het voorliggende geval worden stalen potdekselprofielen gebruikt, welke een mooier beeld geven dan een uitvoering van een ander materiaal als bijvoorbeeld damwand. De kwaliteitscommissie heeft geadviseerd om streekeigen kleuren te gebruiken, dat wil zeggen (donker)groen of bruin. Ook heeft de kwaliteitscommissie aangegeven graag een lichtstraat in de nok te zien, daar dit de breedte van het dak "breekt".

Het plan heeft geleid tot een definitieve beoordeling van de kwaliteitscommissie buitengebied. Deze is bijgevoegd als bijlage 13.

5.8 Natuurwaarden en landschapswaarden

5.8.1 Ecologische Hoofdstructuur.

De gevraagde ontwikkeling is niet gelegen in de ecologische hoofdstructuur.

5.8.2 Natuurbeschermingswet / Natura 2000

Beoordeeld moet worden of de uitbreiding en/of wijziging van de inrichting significante gevolgen heeft voor natuurgebieden die in het kader van de Natuurbeschermingswet beschermd moeten worden. Door het voorgenomen plan zal de ammoniakemissie vanuit het bedrijf dalen ten opzichte van de vigerende omgevingsvergunning.

De depositie is berekend met met Aeries, zie bijlage 10. Het programma berekent alleen een depositie op een Duits gebied waarbij de kritische depositiewaarde niet wordt overschreden.

Op de Nederlandse gebieden is de depositie lager dan 0.05 mol. Er is geen melding of aanvraag vergunning nodig.

Op de navolgende afbeelding zijn de meest nabijgelegen gebieden ten opzichte van de inrichting aangegeven.

afbeelding 10, bron: <http://natura2000.eea.europa.eu/#>

Binnen een straal van 10 kilometer bevinden zich enkele Natura 2000 gebieden.

Schwalm-Nettel : 2.650 m.
Leudal : 9.640 m.

Het Leudal is wel aangemerkt als habitat gebied maar niet als vogelrichtlijn gebied.

5.8.2.1 Toetsing

De afstand van de beoogde ontwikkeling tot de te beschermen Natura 2000 gebieden is dusdanig groot dat er geen andere factoren zijn, zoals fijnstof, verkeer, wateronttrekking, geluid of licht die van invloed zijn op de instandhoudingsdoelstellingen binnen de betreffende gebieden. De berekening van de depositie is in het kader van de NB-wet met Aeries berekend (zie bijlage 10). Conclusie is dat de kritische depositiewaarde niet wordt overschreden. De depositie op de Nederlandse gebieden is die lager dan 0.05 mol, er is geen melding of aanvraag vergunning nodig.

Conclusie

De gevraagde ontwikkeling heeft geen significante negatieve invloed op de beschermde natuurwaarden van de gebieden. De NB-wet is hiermee geen belemmering voor het initiatief.

Op basis van bovenstaande gegevens is te concluderen dat de voorgenomen ontwikkeling geen negatieve bijdrage heeft op de te beschermen gebieden. De kritische depositiewaarde wordt niet overschreden.

5.8.3 Soortenbescherming

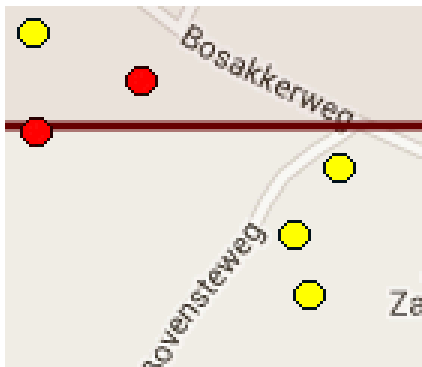
Op basis van de Flora- en Faunawet moet bij alle geplande ruimtelijke ingrepen nagegaan worden of er schade wordt toegebracht aan beschermde planten- en diersoorten. In de wet is vastgelegd welke handelingen ten aanzien van beschermde soorten verboden zijn. Als de uitvoering van het plan een of meerdere verboden handelingen met zich meebrengt, is ontheffing nodig van de verbodsbepalingen.

De beschermde soorten worden als volgt onderscheiden:

- Algemene soorten (FF1);
- Overige soorten (FF2);
- Streng beschermde soorten (FF3).

Als soorten uit de derde categorie door het project schade zullen leiden, is het de vraag of het project wel doorgang kan vinden. Bij soorten uit de tweede categorie zal in ieder geval aangetoond moeten worden dat geen afbreuk wordt gedaan aan de gunstige staat van instandhouding van de soort. Pas dan zal ontheffing verkregen kunnen worden. Voor de soorten uit de eerste categorie geldt een algemene vrijstelling, waarbij de algemene zorgplicht uit de Flora- en Faunawet centraal staat.

Uit een onderzoek van de natuurgegevens blijkt het volgende.

afbeelding 11, Beschermde broedvogels, derde kartering.

kaart 12, Beschermde soorten en planten. 3de kartering.

De rode lijst waarnemingen betreffen een veldleeuwerik en een gele kwikstaart. Beide vogels hebben een groot verspreidingsgebied. Gele kwikstaarten hebben een voorkeur voor open landbouwgebieden en heidevelden. Door de aanwezigheid van omliggende bebouwing en menselijke activiteit rondom de voorliggende locatie, is de kans op aanwezigheid van deze vogels op het toekomstig bouwvlak nihil. Daarbij is de voorliggende locatie reeds jaren agrarisch in gebruik. De vogels kunnen daarbij in de nieuwe groenstrook een potentiële broedplaats vinden.

De locatie is niet gelegen in een hamsterkernleefgebied of in het foerageergebied van de Das. Ook zijn in het kilometerhok geen waarnemingen bekend van amfibieën die een nadere bescherming behoeven.

Door het jarenlange gebruik van de betrokken locatie als landbouwgrond is de kans op de aanwezigheid van bijzondere planten- en diersoorten op de locatie zeer beperkt. De plantensoorten op de locatie worden grotendeels door mensen gereguleerd. Voor diersoorten geldt dat er gedurende een lange reeks van jaren een dusdanige verstoring

plaatsvond, verkeer en menselijke activiteit, dat de betreffende locatie niet geschikt is als leefgebied. Deze locatie is geen geschikt vestigings- en/of permanent leefgebied voor soorten uit de eerste en tweede categorie. Hooguit zullen een of meer van de algemeen voorkomende beschermde soorten hier bij tijd en wijle verblijven.

Mogelijk dat de landschappelijke inpassing van de uitbreiding, de infiltratiesloot, en de erfbeplanting, een aantal kleinere diersoorten een nieuwe habitat biedt. Gezien de aard van de ontwikkelingen zal de externe invloed op de omliggende natuur niet significant zijn.

Er is tevens een veldbezoek uitgevoerd. De complete resultaten hiervan zijn te vinden in bijlage 11. Er zijn geen planten- en diersoorten aangetroffen die volgens de Flora- en Faunawet een beschermde status hebben en die mogelijk verstoring kunnen ondervinden door de voorgenomen ingrepen.

Verder zijn enkel aanbevelingen gedaan. Deze zijn gedeeld met de opsteller van het landschaps- en waterplan (zie bijlage 12) en zijn waar mogelijk in dit plan, zie paragraaf 5.7, meegenomen.

5.9 Kabels en leidingen

De Regeling externe veiligheid buisleidingen strekt ertoe om buisleidingen voor het transport van aardgas en aardolieproducten onder de werking te brengen van het Besluit externe veiligheid buisleidingen (hierna: Bevb).

De gevolgen van het onder de werking brengen van het Bevb zijn voor buisleidingen voor aardgas en aardolieproducten voldoende onderzocht. De noodzakelijke uitzonderingen voor deze buisleidingen op de algemene regels van het Bevb worden ook in deze regeling vastgelegd. Een uniforme rekenmethodiek wordt voorgeschreven voor het plaatsgebonden risico en het groepsrisico.

De buisleidingen met overige chemische stoffen (zoals etheen, propeen, koolstofdioxide) zullen later worden aangewezen nadat de rekenmethodiek voor die stoffen is vastgesteld, de consequenties van aanwijzing voldoende zijn onderzocht en tevens duidelijk is welke eventuele uitzonderingen op het Bevb nodig zijn.

De verplichting tot het verantwoorden van het groepsrisico bij het vaststellen van bestemmingsplannen is vereenvoudigd voor situaties waarbij sprake is van een zeer beperkt groepsrisico of een zeer beperkte toename van het groepsrisico.

In of nabij het plangebied liggen geen kabels of leidingen, die ten behoeve van het gebruik en/of de veiligheid planologische bescherming behoeven. Kabels en leidingen vormen daarmee geen belemmering voor het planvoornemen.

5.10 Verkeer en parkeren

Het plangebied is gelegen op de hoek Bosakkerweg/Bovensteweg en wordt goed ontsloten via de Bosakkerweg op de Napoleonsbaan. Dit is één van de hoofdontsluitingswegen in het gebied.

In de nieuwe situatie moet parkeren op eigen erf opgevangen worden. Voor een paardenhouderij is er geen specifieke parkeernorm. Wat het meest in de buurt komt is de parkeernorm voor een manege, deze is 0,4 per box. Bij 24 paarden (boxen) komt dat uit op een parkeerbehoefte van 9 parkeerplaatsen. Deze moeten op eigen terrein worden opgevangen. Ook moet daarbij rekening worden gehouden met het parkeren van aanhangers/paardentrailers en het parkeren met betrekking tot de vakantiewoningen.

De toekomstige terreinverharding is toereiken om parkeren op eigen erf op te vangen.

De verkeeraantrekkende werking betreft enkel verkeer dat specifiek op de locatie moet zijn. Gezien de bestaande verkeersstroom op de Napoleonsbaan en de capaciteit van deze weg is de toename van de verkeersintensiteiten zijn voor het omliggende wegennet als gevolg van dit plan relatief gering (dan wel absoluut, dan wel procentueel). Vanwege het aspect verkeer zijn derhalve geen belemmeringen te verwachten voor de voorgestane ontwikkeling van het plangebied. De verkeersgeneratie relatief beperkt is en inpasbaar in het lokale verkeersbeeld.

6 JURIDISCHE ASPECTEN

Dit bestemmingsplan is opgesteld conform de SVBP2012 alsmede de Wet ruimtelijke ordening (Wro) en het Besluit ruimtelijke ordening (Bro). Het bestemmingsplan is vervat in een verbeelding, regels en een toelichting. De verbeelding is getekend op een bijgewerkte en digitale kadastrale ondergrond, schaal 1:1.000 waarop de specifieke bestemmingen zijn weergegeven.

Toelichting op de regels:

Bij het opstellen van de planregels is uitgegaan van het rapport Standaard Vergelijkbare BestemmingsPlannen 2012 (SVBP 2012) en conform de systematiek van het bestemmingsplan buitengebied 2010. De regels zijn verdeeld in 4 hoofdstukken, te weten:

- Hoofdstuk 1: Inleidende regels met daarin de begrippen en de wijze van meten
- Hoofdstuk 2: Bestemmingsregels. Hierin worden de regels voor de op de verbeelding opgenomen bestemmingen gegeven;
- Hoofdstuk 3: Algemene regels, waaronder zijn opgenomen de anti-dubbeltelbepaling, algemene bouwregels en algemene afwijkings-, wijzigings- en procedureregels;
- Hoofdstuk 4: Overgangs- en slotregels, waarin het overgangsrecht en de slotregel zijn opgenomen

Verbeelding

De analoge verbeelding is getekend op een bijgewerkte en digitale kadastrale ondergrond, schaal 1:1000

Regels

De bestemmingsplanregels voor dit plan zijn afgeleid van de bestaande regels van het bestemmingsplan "Buitengebied" (NL.IMRO.1894.BPL0048-VG03). In dit bestemmingsplan zijn alleen de regels opgenomen die betrekking hebben op de bestemming in het plangebied.

7 HANDHAVINGSPARAGRAAF

Een bestemmingsplan is voor de gemeente een belangrijk instrument om haar ruimtelijk beleid vorm te geven. Door middel van een combinatie van positieve bestemmingen en het uitsluiten van bepaalde activiteiten en functies kan sturing plaatsvinden van gewenste en ongewenste ontwikkelingen. Een belangrijk aspect hierbij is de handhaving en het toezicht op de naleving van het bestemmingsplan. Deze handhaving is van cruciaal belang om de in het plan opgenomen ruimtelijke kwaliteiten ook op langere termijn daadwerkelijk te kunnen vasthouden. Daarnaast is de handhaving van belang uit een oogpunt van rechtszekerheid: alle bewoners en gebruikers dienen door de gemeente op eenzelfde wijze daadwerkelijk aan het plan worden gehouden.

In dit bestemmingsplan is daarom allereerst gestreefd naar een zo groot mogelijke eenvoud van in het bijzonder de regels.

Hoe groter de eenvoud (en daarmee de toegankelijkheid en leesbaarheid), hoe groter in de praktijk de mogelijkheden om toe te zien op de naleving van het plan. Hoe minder knellend de regels zijn, hoe kleiner de kans dat het met de regels wat minder nauw wordt genomen. In de praktijk worden op de lange duur immers ook alleen die regels gerespecteerd waarvan door de betrokkenen de noodzaak en de redelijkheid wordt ingezien.

Om in de toekomst adequaat handhavend te kunnen optreden zijn duidelijke regelingen voor duidelijke doelen noodzakelijk. De uitgangspunten van het plan moeten op een heldere en goed traceerbare wijze zijn vertaald in de juridische opzet van het plan. Van elk voorschrift moet het oorspronkelijke doel traceerbaar zijn.

Door de in dit plan gemaakte keuze voor een systematische planopzet, uitgesplitst naar diverse aspecten, die corresponderen met de verschillende bestemmingen, kan op eenvoudige wijze de vertaling van toelichting naar 'gemeentelijk beleid' en bebouwing- en gebruiksvoorschriften worden gevolgd. Het doel van de opgenomen regelingen is steeds duidelijk.

Handhaving binnen het kader van het bestemmingsplan

Na het van kracht worden van deze partiële herziening van het vigerende bestemmingsplan moet

toegezien worden op handhaving van de volgende regelingen:

- gebruiksvoorschriften voor gronden en opstallen: opgetreden moet worden tegen strijdig gebruik van gronden en opstallen, zoals omschreven in de doeleindenomschrijving en gebruiksvoorschriften voor gronden en opstallen;
- de bebouwingsvoorschriften: opgetreden moet worden tegen illegale bouwsels, dat wil zeggen bouwsels die zonder of in afwijking van een omgevingsvergunning worden gebouwd en afwijken van de bebouwingsregels;
- omgevingsvergunningen: opgetreden moet worden tegen werken, geen bouwwerken zijnde, en werkzaamheden, die omgevingsvergunning plichtig zijn maar zonder omgevingsvergunning worden uitgevoerd.
- de tegenprestatie: Voor de uitbreiding van het bouwvlak is een tegenprestatie van de ondernemers vereist. Middels een privaatrechtelijke overeenkomst dient ervoor gezorgd te worden dat de ondernemers de verplichting hiertoe nakomen.

De wijze waarop handhavend zal worden opgetreden (via artikel 125 van de Gemeentewet en/of via afdeling/hoofdstuk 5 van de Algemene wet bestuursrecht) is vastgelegd in het handhavingsbeleid van de gemeente Peel en Maas. Bij het nemen van handhavingsbesluiten wordt getoetst aan beleidsregels, zoals de handhavingsnota. Daarnaast is het van belang dat de regelingen uit het bestemmingsplan bekend zijn bij de bewoners en gebruikers van opstallen en gronden. Ruime publicitaire aandacht in het

kader van vaststelling en goedkeuring en een actieve opstelling bij vragen en opmerkingen van bewoners en gebruikers dragen daar aan bij.

Aanschrijvingen

De aanschrijvingen in het kader van het gemeentelijke handhavingsbeleid zullen conform de regelingen uit de bijbehorende beleidsnota worden uitgevoerd.

8 UITVOERBAARHEID

8.1 Grondexploitatie en financiële uitvoerbaarheid

Bij de voorbereiding van een bestemmingsplan dient op grond van artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) in de plantoelichting minimaal inzicht te worden gegeven in de economische uitvoerbaarheid van het plan. Met de inwerkingtreding van de Wet ruimtelijke ordening is daarbij de verplichting ontstaan om, indien er sprake is van een ontwikkeling waarvoor de gemeente redelijkerwijs kosten moet maken, deze kosten op de initiatiefnemer te verhalen. Voorbeelden hiervan zijn de aanleg van voorzieningen van openbaar nut en de plankosten. Een en ander dient te worden vastgelegd in privaatrechtelijke overeenkomsten met iedere grondeigenaar. Als er met een grondeigenaar geen overeenkomst is gesloten en het kostenverhaal niet anderszins is verzekerd, dient een exploitatieplan te worden opgesteld welke tegelijkertijd met het bestemmingsplan moet worden vastgesteld.

De uitvoering van het plan is in particuliere handen. Het project heeft dan ook geen gevolgen voor de gemeentelijke financiën. Het initiatief betreft geen bouwplan in de zin van artikelen 6.2.1. Bro en 6.12 lid 2 Wro. Er behoeft dan ook geen anterieure overeenkomst op basis van de Wro te worden afgesloten en geen exploitatieplan te worden vastgesteld.

9 COMMUNICATIEPARAGRAAF

9.1 Procedure

Het college van burgemeester en wethouders kan ten behoeve van de verwezenlijking van onderhavig plan besluiten tot het in procedure brengen van het ontwerpbestemmingsplan.

De procedure ziet er dan als volgt uit:

- Overleg met andere overheidsorganen (o.a. de Provincie);
- Vaststelling van het ontwerpbestemmingsplan door college;
- Openbare kennisgeving van het ontwerp bestemmingsplan;
- Terinzagelegging van het ontwerpbestemmingsplan en bijbehorende stukken gedurende 6 weken
- Gedurende de termijn van terinzagelegging kunnen door een ieder schriftelijk of mondeling zienswijzen worden ingebracht;
- Vaststelling van het bestemmingsplan door de gemeenteraad binnen 12 weken na de terinzagelegging van het ontwerpbestemmingsplan;
- Algemene bekendmaking van het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan geschiedt binnen twee weken na de vaststelling. Burgemeester en wethouders plaatsen de kennisgeving van het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan tevens in de Staatscourant en voorts geschiedt deze langs elektronische weg. Gelijktijdig verzenden zij de kennisgeving, zoals bedoeld in de vorige volzin, langs elektronische weg aan de diensten en bestuursorganen als bedoeld in artikel 3.8 lid 1 sub b Wro, en stellen zij het besluit met de hierbij behorende stukken langs elektronische weg beschikbaar;
- Mogelijkheid tot beroep bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State binnen 6 weken na bekendmaking voor belanghebbenden;
- Inwerkingtreding op de dag na afloop van de beroepstermijn, zijnde 6 weken na de bekendmaking, tenzij binnen deze termijn een verzoek om voorlopige voorziening is ingediend bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De initiatiefnemer heeft het planvoornemen reeds in persoonlijke gespreken aan de buurtbewoners voorgelegd.